รายงาน

คุณภาพชีวิตคนแพร่

ประจำปี ๒๕๖๑

สรุปผลข้อมูล จปฐ. ปี ๒๕๖๑

กลุ่มงานสารสนเทศการพัฒนาชุมชน
สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่
http://phrae.cdd.go.th

ประมวลสรุป

พระราชกระแสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในวโรกาสที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้คณะกรรมการอำนวยการงานพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน (พชช.) และเจ้าหน้าที่เข้าเฝ้าถวายรายงานคุณภาพชีวิตของคนไทย

การดำเนินงานพัฒนา แต่ก่อนใช้วัดด้วยสายตาบ้าง เฉลี่ยไปตามความคิดเห็นที่ไม่เป็นเชิงสถิติบ้าง ทำไปเรื่อยๆ บ้าง แต่ตอนนี้ทางราชการมีการสำรวจข้อมูล จปฐ. เป็นข้อมูลที่คิดว่าในขณะนี้ดีที่สุดแล้ว ดีในการเป็นฐานให้เริ่มต้นแก้ไขปัญหา เป็นข้อมูลที่ง่าย ดูง่าย และเห็นด้วยที่มีการสำรวจข้อมูล จปฐ. มีการวัดเพื่อให้พบปัญหา ซึ่งเมื่อรู้ปัญหาแล้วจะได้มีการแก้ไข สำหรับการวัดนั้นจะตรงหรือไม่ตรง แน่นอนต้องมีการผิดพลาดบ้าง ก็ไม่น่าจะเป็นปัญหาใหญ่ ขอให้มีสิ่งที่จะช่วยชี้ให้ฝ่ายรัฐเข้าไปหาชาวบ้าน ได้ทราบปัญหาของชาวบ้านบ้าง เมื่อเราทำจริง สำรวจจริงแล้ว จะทำให้พบกับบุคคลที่ควรสงเคราะห์ หรือทำให้พบปัญหา และเมื่อพบปัญหาแล้วจะแก้ไขอย่างไร เป็นสิ่งซึ่งจะตามมา

หลักการพัฒนาที่ควรจะคำนึงถึง คือ ช่วยเขาเพื่อให้เขาช่วยตัวเองได้ การให้คำแนะนำเพื่อให้ชาวบ้านได้เรียนรู้วิธีการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง จึงเป็นสิ่งสำคัญ

(ได้รับพระราชทานพระราชาอนุญาต ตามหนังสือสำนักราชเลขาธิการ ที่ รล 0017/10527 ลงวันที่ 29 ตุลาคม 2534)

คำนำ

รายงานคุณภาพชีวิตคนแพร่ เป็นรายงานที่ได้จากผลการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ซึ่งจัดเก็บในเขตชนบทและในเขตเมืองของจังหวัดแพร่ ปี 2561 ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ซึ่งทำให้ทราบถึงคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งในเขตชนบท และเขตเมือง โดยมีเครื่องมือในการวัดผลคุณภาพชีวิตเป็นเครื่องชี้วัด จำนวน 5 หมวด 31 ตัวชี้วัด ซึ่งเป็นข้อมูลที่แสดงถึงในระดับครัวเรือน ทำให้ประชาชนทราบถึงคุณภาพชีวิตของตนเอง คุณภาพของครัวเรือนและหมู่บ้าน/ชุมชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนสามารถพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองและครอบครัวให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี อย่างน้อยผ่านเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน

จังหวัดแพร่ ได้สรุปภาพรวมคุณภาพชีวิตของคนแพร่ ซึ่งจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานในภาพรวมของจังหวัด ทั้งในเขตชนบทและในเขตเมือง จำนวนทั้งสิ้น 8 อำเภอ 78 ตำบล 726 หมู่บ้าน/ชุมชน จำนวน 118,050 ครัวเรือน มีประชากรทั้งสิ้นจำนวน 310,447 คน

จังหวัดแพร่ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสาร “รายงานคุณภาพชีวิตคนแพร่ ปี 2561” จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี 2561 ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งกลุ่ม/องค์กร นิสิต/นักศึกษา และประชาชน ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผน แก้ไขปัญหาและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนแพร่ให้ดียิ่งขึ้น ต่อไป

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่
มิถุนายน 2561

สารบัญ

หน้า

ประมวลสรุปพระราชกระแสสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

คำนำ

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร 1

ส่วนที่ 1 ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี 2561 4

ส่วนที่ 2 รายงานคุณภาพชีวิตของคนจังหวัดแพร่ 9

คุณภาพชีวิตของคนจังหวัดแพร่ จำแนกรายหมวด และตัวชี้วัด 17

หมวดที่ 1 สุขภาพ 17

หมวดที่ 2 สภาพแวดล้อม 17

หมวดที่ 3 การศึกษา 18

หมวดที่ 4 การมีงานทำและมีรายได้ 18

หมวดที่ 5 ค่านิยม 19

คุณภาพชีวิตของคนจังหวัดแพร่ในแต่ละอำเภอ จำแนกรายตัวชี้วัด 20

หมวดที่ 1 สุขภาพ 20

หมวดที่ 2 สภาพแวดล้อม 23

หมวดที่ 3 การศึกษา 27

หมวดที่ 4 การมีงานทำและมีรายได้ 29

หมวดที่ 5 ค่านิยม 31

สรุปผลการจัดเก็บข้อมูลตามตัวชี้วัด 31 ตัวชี้วัด (แยกรายอำเภอ) 35

ส่วนที่ 3 ปัญหาคุณภาพชีวิตที่ควรดำเนินการแก้ไข 37

ภาคผนวก

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนครัวเรือน	10
2	จำนวนประชากร	11
3	ระดับการศึกษา	12
4	อาชีพ	12
5	ศาสนา	13
6	จำนวนประชากร จำแนกตามสถานะร่างกาย	13
7	รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนจังหวัดแพร่	14
8	รายจ่ายเฉลี่ยของครัวเรือนจังหวัดแพร่	15
9	ความสุขเฉลี่ยของครัวเรือนจังหวัดแพร่	15
10	ครัวเรือนตกเกณฑ์ด้านรายได้ ที่ต่ำกว่า 38,000 บาท/คน/ปี	16
11	หมวดที่ 1 สุขภาพ	17
12	หมวดที่ 2 สภาพแวดล้อม	17
13	หมวดที่ 3 การศึกษา	18
14	หมวดที่ 4 การมีงานทำและมีรายได้	18
15	หมวดที่ 5 ค่านิยม	19
16.1	ตัวชี้วัดที่ 1 เด็กแรกเกิดมีน้ำหนัก 2,500 กรัม ขึ้นไป	20
16.2	ตัวชี้วัดที่ 2 เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียวอย่างน้อย 6 เดือนแรกติดต่อกัน	20
16.3	ตัวชี้วัดที่ 3 เด็กแรกเกิดถึง 12 ปี ได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคครบตามตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค	21
16.4	ตัวชี้วัดที่ 4 ครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัยและได้มาตรฐาน	21
16.5	ตัวชี้วัดที่ 5 ครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม	22
16.6	ตัวชี้วัดที่ 6 คนอายุ 35 ปีขึ้นไปได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี	22
16.7	ตัวชี้วัดที่ 7 คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วันละ 30 นาที	23
17.1	ตัวชี้วัดที่ 8 ครัวเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัยและบ้านมีสภาพคงทนถาวร	23
17.2	ตัวชี้วัดที่ 9 ครัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี	24
17.3	ตัวชี้วัดที่ 10 ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี	24
17.4	ตัวชี้วัดที่ 11 ครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด และถูกสุขลักษณะ	25
17.5	ตัวชี้วัดที่ 12 ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ	25
17.6	ตัวชี้วัดที่ 13 ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยและภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี	26
17.7	ตัวชี้วัดที่ 14 ครัวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	26
18.1	ตัวชี้วัดที่ 15 เด็กอายุ 3 - 5 ปีเต็ม ได้รับการเลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน	27
18.2	ตัวชี้วัดที่ 16 เด็กอายุ 6 - 14 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี	27
18.3	ตัวชี้วัดที่ 17 เด็กจบชั้น ม.3 ได้เรียนต่อชั้น ม.4 หรือเทียบเท่า	28
18.4	ตัวชี้วัดที่ 18 คนในครัวเรือนที่จบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มีงานทำ ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ	28
18.5	ตัวชี้วัดที่ 19 คนอายุ 15 – 59 ปี อ่านเขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้	29

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
19.1	ตัวชี้วัดที่ 20 คนอายุ 15- 59 ปี มีอาชีพและมีรายได้	29
19.2	ตัวชี้วัดที่ 21 คนอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้	30
19.3	ตัวชี้วัดที่ 22 รายได้เฉลี่ยของคนในครัวเรือนต่อปี	30
19.4	ตัวชี้วัดที่ 23 ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน	31
20.1	ตัวชี้วัดที่ 24 คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา	31
20.2	ตัวชี้วัดที่ 25 คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่	32
20.3	ตัวชี้วัดที่ 26 คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	32
20.4	ตัวชี้วัดที่ 27 คนสูงอายุ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	33
20.5	ตัวชี้วัดที่ 28 คนพิการ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	33
20.6	ตัวชี้วัดที่ 29 ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	34
20.7	ตัวชี้วัดที่ 30 ครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น	34
20.8	ตัวชี้วัดที่ 31 ครอบครัวมีความอบอุ่น	35
21	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลฯ ตามเกณฑ์ชี้วัด 31 ตัวชี้วัด ในแต่ละอำเภอ	35
22	หมวดที่ 1 สุขภาพ	40
23	หมวดที่ 2 สภาพแวดล้อม	43
24	หมวดที่ 3 การศึกษา	44
25	หมวดที่ 4 การมีงานทำและมีรายได้	45
26	หมวดที่ 5 ค่านิยม	47

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

กระทรวงมหาดไทย มอบหมายให้กรมการพัฒนาชุมชนรับผิดชอบการบริหารการ จัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) เป็นประจำทุกปี ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ซึ่งมีการกำหนดเครื่องชี้วัดและแบบสอบถามข้อมูลใหม่ โดยได้กำหนดห้วงระยะเวลาในการดำเนินการระหว่างเดือนธันวาคม 2560- มีนาคม 2561 นั้น กระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดเป็นนโยบายของกระทรวงฯ ในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดเก็บและใช้ประโยชน์จากข้อมูล จปฐ. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้บรรลุ ความจำเป็นพื้นฐานและส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรับรู้ปัญหาทราบสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาต่างๆตลอดจนวางแผนพัฒนาในทุกระดับอย่างเป็นระบบของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำบล อำเภอ และจังหวัด

โดยมีนัยสำคัญ 2 ประการคือ

1.การจัดเก็บข้อมูลในเขตเมือง หมายถึงการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลในเขตเทศบาลเมืองและเทศบาลตำบลที่ยกฐานะมาจากสุขาภิบาลและเทศบาลที่ตั้งขึ้นแห่งแรก

2.การจัดเก็บข้อมูลในเขตชนบท หมายถึง การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาลตำบลที่ยกฐานะมาจากองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

จังหวัดแพร่ มีเป้าหมายในการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) จำนวน 117,806 ครัวเรือน จำนวน 8 อำเภอ 78 ตำบล 726 หมู่บ้าน/ชุมชน จากทุกครัวเรือน ที่มีผู้อาศัยอยู่จริงทั้งมีบ้านเลขที่และไม่มีบ้านเลขที่ และต้องอยู่ติดต่อกันไม่น้อยกว่า 6 เดือน

ผลการจัดเก็บข้อมูลฯ ปรากฏว่า สามารถจัดเก็บข้อมูลฯ ทั้งหมด จำนวน 118,050 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 100.21 ทุกอำเภอสามารถบริหารการจัดเก็บข้อมูลฯ ได้เกินเป้าหมายการจัดเก็บข้อมูลในภาพรวมทั้งหมด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.จำนวนครัวเรือนและประชากร

จังหวัดแพร่ มีครัวเรือนทั้งสิ้น จำนวน 118,050 ครัวเรือน มีประชากร จำนวน 310,447 คน แยกเป็น ชาย 149,659 คน หญิง 160,788 คน อำเภอเมืองแพร่ จะมีครัวเรือนและประชากรสูงที่สุด ร้อยละ 25.74 รองลงมาคืออำเภอสูงเม่น อำเภอลอง อำเภอสอง อำเภอวังชิ้น อำเภอร้องกวาง อำเภอเด่นชัย และอำเภอหนองม่วงไข่ จะมีครัวเรือนและประชากรเบาบาง ที่สุด ร้อยละ 4.71 เมื่อจำแนกตามเพศ จะเห็นว่าเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

3. ช่วงอายุ

จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) พบว่า ประชากรในช่วงอายุ 19-59 ปีเต็ม ซึ่งเป็นวัยทำงาน จำนวน 181,645 คน คิดเป็นร้อยละ 58.5 แต่ขณะเดียวกัน ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป มีถึง 84,105 คน คิดเป็นร้อยละ 27.09

4. ระดับการศึกษา

จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) พบว่า ประชากรส่วนมาก ร้อยละ 48.14 กำลังเรียนและจบการศึกษาจากชั้นประถมศึกษา รองลงมา จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 14.07 และ จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 12.99 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 11.88 ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป

5. อาชีพ

จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) พบว่า ประเภทอาชีพที่ประชากรประกอบอาชีพมากที่สุดคือ อาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 31.89 รองลงไป คืออาชีพเกษตรกรรม จังหวัดแพร่ มีประชากรที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 22.79 และมีผู้ที่ไม่มีอาชีพ สูงถึงร้อยละ 8.16

6. ศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 99.38 รองลงมาเป็นศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.60 และศาสนาอิสลาม ร้อยละ 0.02 ตามลำดับ

7. ระดับความสุขของคนในครัวเรือน

โดยความสุขของคนในครัวเรือน สูงสุดมีค่าที่ 10 คะแนน จังหวัดแพร่ มีความสุขเฉลี่ยในครัวเรือน 8.05 อำเภอที่มีความสุขที่สุดคืออำเภอสูงเม่น 8.25 และอำเภอที่มีความสุขน้อยที่สุดคืออำเภอสอง 7.82 แต่เมื่อเทียบกับระดับความสุขปี 2560 คนจังหวัดแพร่ จะมีความสุขเพิ่มขึ้น (ปี 2560 ระดับความสุข 7.92 ปี 2561 ระดับความสุข 8.05)

8 รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี

รายได้เฉลี่ยของคนจังหวัดแพร่ ปี 2560 จำนวน 72,484.84 บาท/คน/ ปัจจุบันรายได้เฉลี่ยของจังหวัดแพร่ ปี 2561 จำนวน 76,470.18 บาท/คน/ปี ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2560 จำนวน 3,985.34 บาท จากผลสำรวจ อำเภอเมืองแพร่ มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีสูงที่สุด 90,270.15 บาท และอำเภอวังชิ้นมีรายได้ต่ำสุด 56,619.58 บาท

9 รายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อปี

รายจ่ายของครัวเรือนรายจ่ายเฉลี่ยของคนแพร่ ปี 2561 จำนวน 46,714.78 บาท/คน/ปี โดยที่อำเภอ มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อปีสูงที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่อำเภอเมืองสูงเม่น จำนวน 51,598.11 บาท รองลงมาคืออำเภอเมืองแพร่ 50,982.93 บาท และอำเภอร้องกวาง 49,923.97 บาท ตามลำดับ สำหรับอำเภอวังชิ้น จะมีรายจ่ายต่อคนต่อปี ต่ำที่สุดที่ 33,079.61 บาท และประชาชนส่วนใหญ่ของจังหวัดแพร่ใช้จ่ายในเรื่องอุปโภคบริโภคที่จำเป็นสูงถึง 65,971.31 บาท รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับต้นทุนการผลิต จำนวน 22,509.29 และชำระหนี้สิน จำนวน 19,071.56 ตามลำดับ เมื่อคิดเป็นครัวเรือน ค่าใช้จ่ายครัวเรือนเฉลี่ย 122,850.18 บาทต่อปี

10. จำนวนครัวเรือนที่ตกเกณฑ์รายได้เฉลี่ยคนละ 38,000 บาทต่อปี

จังหวัดแพร่ มีครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี ต่ำกว่า 38,000 บาท/คน/ปี จำนวน 257 ครัวเรือน แยกเป็น อำเภอเมืองแพร่ จำนวน 114 ครัวเรือน อำเภอร้องกวาง จำนวน 10 ครัวเรือน

อำเภอลอง จำนวน 44 ครัวเรือน อำเภอสูงเม่น จำนวน 20 ครัวเรือน อำเภอเด่นชัย จำนวน 29 ครัวเรือน อำเภอสอง จำนวน 20 ครัวเรือน อำเภอวังชิ้น จำนวน 16 ครัวเรือน และอำเภอหนองม่วงไข่ จำนวน 4 ครัวเรือน

11. ร้อยละของตัวชี้วัดที่ตกเกณฑ์เรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก

จากการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 5 หมวด 31 ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดที่ต้องแก้มากที่สุดเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 24. คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา คิดเป็นร้อยละ 11.67

ตัวชี้วัดที่ 25. คนในครัวเรือนสูบบุหรี่ คิดเป็นร้อยละ 6.16

ตัวชี้วัดที่ 21. คนอายุ 60 ปีขึ้นไป ไม่มีอาชีพหรือมีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 5.82

ส่วนที่ ๑

ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)

ปี 2561

ส่วนที่ 1
ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
ปี 2561

ความปรารถนาอันสูงสุดของมนุษย์ก็คือ การมีคุณภาพชีวิตที่ดี นอกจากจะให้บังเกิดขึ้นแก่ตนเองแล้ว เรายังหวังที่จะให้เกิดแก่ครอบครัว เครือญาติ และบุคคลอื่นๆ ในสังคมและประเทศชาติโดยส่วนรวมด้วย ปัจจุบันคุณภาพชีวิตได้รับการกำหนดให้เป็นเป้าหมายสูงสุดในการพัฒนาประเทศ ดังนั้น เป้าหมายทุกด้านไม่ว่าจะในด้านสังคม เศรษฐกิจ การปกครอง ฯลฯ ล้วนมุ่งเน้นไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีของมนุษย์ในสังคม

คุณภาพชีวิต เป็นสิ่งที่มีคุณค่า มีความสำคัญและจำเป็นต่อบุคคลและสังคม เป็นสิ่งที่มนุษย์สามารถกำหนดการสร้างเกณฑ์มาตรฐานเพื่อให้ระดับการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้ และเพื่อการทำให้การพัฒนาตนเอง และสังคมไปสู่เป้าหมายที่ปรารถนา บุคคลแต่ละคนและแต่ละครอบครัว จึงมีการพัฒนาตนเองในด้านการศึกษา การมีแนวคิดและเจตคติที่ดี การรู้จักบริหารตนเอง การมีความเอื้ออาทรต่อบุคคลอื่น การมีอาชีพ มีรายได้ มีคุณธรรมและศีลธรรม ฯลฯ หากทุกคนในสังคมสามารถปฏิบัติได้เช่นนี้ ก็เท่ากับว่าสามารถช่วยยกระดับทั้งของตนเองและสังคมให้มีคุณค่า มีความเจริญงอกงาม พัฒนาไปสู่สังคมอุดมคติ ปัญหาต่างๆ ในสังคมจะลดลงหรือหมดไป เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาโสเภณี ปัญหาอาชญากรรม ปัญหามลภาวะเป็นพิษ ฯลฯ ดังนั้น ประเทศต่างๆ จึงให้ความพยายามอย่างเต็มที่ในการที่จะพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สูงขึ้นจนถึงระดับมาตรฐานที่สังคมต้องการ ทั้งนี้ เพื่อช่วยให้สมาชิกในสังคมทุกคนมีความกินดี อยู่ดี มีความสุขสมบูรณ์

การนิยามคำว่า “คุณภาพชีวิต” ให้มีความหมายเป็นที่ยอมรับอย่างเป็นหนึ่งเดียวกันเป็นเรื่องยาก เพราะแต่ละคนหรือสังคมต่างมีมุมมองในเรื่องการมีชีวิตที่แตกต่างกัน บางคนมองคุณภาพชีวิตในมิติเดียว บางคนมองในหลายมิติ ซึ่งมิติที่มองเหล่านั้นมีบางอย่างที่อาจเหมือนหรือแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับการรับรู้ และประสบการณ์ตลอดจนความเชื่อต่างๆ ที่แต่ละบุคคลยึดถือ ในอดีตการพัฒนาคุณภาพชีวิตมักถูกมองว่า เป็นเรื่องเศรษฐกิจ มุ่งเน้นในเรื่องให้มีรายได้เพียงพอ เพื่อนำมาใช้จ่ายให้เกิดความสะดวกสบายทางด้านวัตถุและการกินดีอยู่ดีเป็นสำคัญ หรือบางคนมองว่า คุณภาพชีวิตเป็นเรื่องของการมีสุขภาพอนามัยที่ดี แต่ต่อมา ได้มีการรับรู้ร่วมกันในระดับหนึ่งว่า ความเป็นอยู่ที่ดีในสังคมหนึ่งๆ ไม่ควรถูกมองในแง่เศรษฐกิจหรือสุขภาพเพียงด้านเดียวเท่านั้น แต่มีแง่มุมอื่นที่ควรได้รับการพิจารณาร่วมด้วย เช่น คุณภาพที่อยู่อาศัย ความพึงพอใจในชีวิต/หน้าที่การงาน สิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ทางสังคมของสมาชิกในสังคมนั้น ซึ่งในแต่ละด้านควรมองทั้งในมิติเชิงปริมาณและมิติเชิงคุณภาพ เช่น ด้านสุขภาพอนามัยในเชิงปริมาณ ได้แก่ การมีชีวิตยืนยาว การได้รับประทานอาหารเพียงพอ คนสูงอายุ มีคนดูแล ในเชิงคุณภาพ ได้แก่ การมีชีวิตยืนยาวที่มีความสุข เป็นต้น

การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามแนวคิดความจำเป็นพื้นฐาน : จปฐ. (Basic Minimum Needs : BMN) ซึ่งมีพื้นฐานความคิดที่ต้องการให้เกิดความเสมอภาคในการกระจายทรัพยากรและบริการพื้นฐานไปยังประชาชนที่ยากจนในท้องถิ่นห่างไกล เพื่อให้บรรลุถึงความจำเป็นพื้นฐานที่กำหนดไว้ในช่วงเวลาหนึ่งๆ ซึ่งได้ให้แนวทางในการกำหนดความจำเป็นพื้นฐานไว้ 2 ประการ คือ

ประการแรก ความจำเป็นพื้นฐาน หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับครอบครัว เช่นอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่พักอาศัย และข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ ภายในบ้าน

ประการที่สอง ความจำเป็นพื้นฐาน หมายถึง การบริการที่จำเป็นต่างๆ ที่ชุมชนเป็นผู้จัดหาให้แก่ประชาชนในชุมชน เช่นน้ำสะอาด การสุขาภิบาล การขนส่งมวลชน การสาธารณสุข และการศึกษา

จะเห็นได้ว่า การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามแนวคิดความจำเป็นพื้นฐาน เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ที่มอง “คน” อย่างเป็นองค์รวมพร้อมทุกด้าน ทั้งสุขภาพร่างกาย จิตใจ ชีวิตความเป็นอยู่ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งทำให้แนวคิดนี้เป็นที่ยอมรับและแพร่หลาย

ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) คือ อะไร

ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) คือ ข้อมูลในระดับครัวเรือนที่แสดงถึงสภาพความจำเป็นพื้นฐานของคนในครัวเรือนในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตที่ได้กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำเอาไว้ว่าคนควรจะมีคุณภาพชีวิตในแต่ละเรื่องอย่างไรในช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ

ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) เป็นข้อมูลที่แสดงถึงลักษณะของสังคมไทยที่พึงประสงค์ ตามเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของเครื่องชี้วัดว่า อย่างน้อยคนไทยควรจะมีระดับความเป็นอยู่ไม่ต่ำกว่าระดับไหน ในช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ และทำให้ประชาชนสามารถทราบได้ด้วยตนเองว่า ในขณะนี้คุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว รวมไปถึงหมู่บ้านอยู่ในระดับใด มีปัญหาที่จะต้องแก้ไขในเรื่องใดบ้าง เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาตนเอง ครอบครัว และสังคม อันเป็นนโยบายสำคัญในการพัฒนาชนบทของประเทศ

หลักการสำคัญของข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)

หลักการสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนไทยตามแนวคิดความจำเป็นพื้นฐานมี 3 ประการ คือ

1. การนำเครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ) มาใช้เป็นเครื่องมือส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของประชาชน เพื่อให้ประชาชนทราบถึงสภาพความเป็นอยู่ตนเองและชุมชนว่าบรรลุตามเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐานแล้วหรือไม่

2. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาโดยผ่านกระบวนการ จปฐ. ซึ่งเริ่มตั้งแต่การจัดเก็บข้อมูล และการนำข้อมูลที่จัดเก็บได้พร้อมทั้งข้อมูลการประเมินผลการดำเนินงานที่ผ่านมามาใช้ประโยชน์ ในการวิเคราะห์ข้อมูล การกำหนดปัญหาความต้องการที่แท้จริงของชุมชน ตลอดจนค้นหาสาเหตุและ แนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

3. การนำข้อมูล จปฐ. มาเป็นแนวทางในการคัดเลือกโครงการต่างๆ ของรัฐให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่แท้จริงของชุมชน สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการประสานระหว่างสาขาในด้านการปฏิบัติมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)

เพื่อให้ประชาชนสามารถพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองและครอบครัว ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างน้อยผ่านเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน โดยมีเครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) เป็นเครื่องมือ

จุดมุ่งหมายของการใช้เครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)

1. มุ่งกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่การรับรู้เรื่องคุณภาพชีวิต โดยใช้เครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน เป็นตัวบ่งชี้ ส่งเสริมประสิทธิภาพขององค์กรประชาชนในการจัดเก็บข้อมูล กำหนดปัญหาของหมู่บ้าน/ชุมชน หาสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหา รวมทั้งวางแผนงาน/โครงการในการแก้ไขปัญหาของหมู่บ้าน/ชุมชน ได้อย่างถูกต้อง

2. ใช้เป็นเครื่องกำหนดเป้าหมายในการพัฒนา โดยประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะยึดเป้าหมายร่วมกันในการพัฒนา ซึ่งเครื่องชี้วัดที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ จะได้หาแนวทางแก้ไข จัดทำเป็น

โครงการ กิจกรรมต่างๆ ในการที่จะแก้ไขปัญหานั้นๆ หรือสามารถทำให้บรรลุเป้าหมายได้ในระยะเวลาที่กำหนด

3. ใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลการพัฒนา โดยสามารถวัดผลการดำเนินงานพัฒนาชนบทในแต่ละปี ว่าสามารถยกมาตรฐานคุณภาพชีวิตได้มากน้อยเพียงใด ในเรื่องอะไรบ้าง และยังจะต้องเน้นในเรื่องอะไรต่อไปอีก โดยใช้เครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) เป็นตัวกำหนด จะเห็นได้ว่า หัวใจของการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. แท้จริงแล้วอยู่ที่ “ประชาชน” ที่สามารถทราบปัญหาของ “ตนเอง” เวลาที่จัดเก็บข้อมูล จปฐ. ประชาชนจะทราบทันทีว่า “เขามีคุณภาพชีวิตเป็นอย่างไร ขาดข้อใด” โดยข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) เป็นเสมือนตัวบ่งชี้ที่สามารถช่วยในการปรับปรุงตนเอง คำว่า “ตนเอง” ในที่นี้ยังหมายรวมถึง “หมู่บ้าน/ชุมชน ตำบล อำเภอ และจังหวัด” อีกด้วย เพราะการจัดเก็บและประมวลผล จปฐ. จะมีการนำข้อมูลมาสรุปภาพรวมในแต่ละระดับ ตั้งแต่หมู่บ้าน/ชุมชน ตำบล อำเภอ จังหวัด ภาค และประเทศ

ประโยชน์ในการใช้ ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) เป็นเครื่องมือพัฒนาคุณภาพชีวิต

การใช้ จปฐ. ในการพัฒนาชนบทมีประโยชน์อย่างกว้างขวาง ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ระดับชาติ ใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดนโยบายพัฒนาด้านสังคม ของการพัฒนาประเทศ อดีตประชาชนในเมืองจะมีโอกาสได้รับการพัฒนามากกว่าประชาชนในชนบท เมื่อมีการนำ จปฐ. มาใช้ทรัพยากรเพื่อพัฒนา รวมถึงกำลังคน งบประมาณและการบริหารจัดการต่างๆ จะมุ่งเน้นไปยังประชาชนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ จปฐ. ซึ่งส่วนมากจะเป็นชาวชนบท โดยกำหนดเป็นนโยบายของชาติ กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานต่างๆ ที่ต้องยึดหลักการ การจัดสรรทรัพยากร เพื่อให้สอดคล้องหรือสนองตอบตามความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง จึงทำให้หมู่บ้านในชนบทที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จปฐ. มีโอกาสได้รับการพัฒนามากขึ้น ทำให้ช่องว่างการพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน ในเมืองกับชนบทแคบลง และมีผลทำให้ประชาชนในชนบทมีคุณภาพชีวิตดีขึ้นกว่าในอดีตเป็นอย่างมาก

ระดับบริหารและปฏิบัติงาน

1. ใช้กำหนดแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

แผนพัฒนาในอดีตมักถูกกำหนดจากระดับบนลงสู่ระดับล่าง ซึ่งมีบางโครงการที่ไม่สนองตอบความต้องการที่แท้จริงของประชาชน ประชาชนมีความรู้สึกว่าถูกยัดเยียดให้ยอมรับในโครงการต่างๆ ที่รัฐดำเนินการจึงนำไปสู่ความล้มเหลวในการพัฒนา แต่การใช้ จปฐ. ซึ่งได้กำหนดความต้องการและปัญหาของประชาชนโดยประชาชน ทำให้ผู้บริหารทุกระดับสามารถใช้ จปฐ. เป็นเครื่องมือในการกำหนดแผนงาน โครงการและกิจกรรมของแต่ละหน่วยงานให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

2. ก่อให้เกิดการปฏิบัติงานแบบบูรณาการ

แนวคิดในการบูรณาการงานร่วมกันของแต่ละกระทรวงนั้นมีมานานแล้ว แต่การปฏิบัติให้บังเกิด ผลยังเป็นสิ่งที่ยากลำบาก เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับของแต่ละกระทรวง แต่ละสายงานยังยึดนโยบายและสายงานของตนเอง โดยเฉพาะระดับล่างหรือระดับตำบล หมู่บ้าน แต่เมื่อได้นำ จปฐ. มาใช้ทุกหน่วยงานจะเกิดการประสานงานกันอย่างแท้จริง เพราะว่าทุกหน่วยงานจะมองปัญหาเดียวกัน และนำไปสู่การทำงานร่วมกัน ทำให้การบูรณาการของหน่วยราชการเป็นจริงมากยิ่งขึ้น

ระดับประชาชน

1. ประชาชนตระหนักถึงปัญหาพื้นฐานของตนเอง

การส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและสามารถพึ่งตนเองได้ในที่สุด ถึงเป็นเป้าหมายสุดท้ายของการพัฒนา ซึ่งการใช้ จปฐ. จะทำให้ประชาชนเริ่มต้นค้นหาปัญหาด้วย

ตนเอง โดยประชาชน จะเป็นผู้ร่วมสำรวจ และทราบปัญหาพื้นฐานของครอบครัวตนเอง ของหมู่บ้านของตน จุดนี้เองที่จะเป็นเครื่องกระตุ้นให้ประชาชนได้เกิดความตระหนักในปัญหาของตนเองที่ต้องช่วยกันแก้ไข

2. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการแก้ปัญหา

เมื่อประชาชนตระหนักถึงปัญหาของตนเองแล้ว ความคิดในการที่จะแก้ไขปัญหาเหล่านั้นย่อมตามมา เพราะใน จปฐ. ประชาชนสามารถวิเคราะห์ได้ว่าปัญหาเหล่านั้น มีปัญหาใดบ้างที่เขาสามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง ร่วมมือกับรัฐ/ท้องถิ่น หรือรัฐ/ท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการให้ ซึ่งจะทำให้ประชาชนได้เข้ามามีบทบาท มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของชุมชนมากขึ้น

3. ประเมินผลการพัฒนา

การประเมินผลการพัฒนาที่ผ่านมา มักจะทำกันโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นส่วนใหญ่ แต่การพัฒนาชนบทโดยใช้ จปฐ. จะทำให้ประชาชนสามารถประเมินผลการพัฒนาหมู่บ้านของตนเองได้ทุกปี เพราะมีการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ทุกครัวเรือน ทุกปี

ส่วนที่ 2

รายงานคุณภาพชีวิตของคน
จังหวัดแพร่

ส่วนที่ 2
รายงานคุณภาพชีวิตของคนจังหวัดแพร่

รายงานคุณภาพชีวิตของคนจังหวัดแพร่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล : จากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี 2561 ซึ่งจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ทั้งในเขตชนบท และเขตเมือง ของจังหวัดแพร่ จำนวน 118,050 ครัวเรือน ในจำนวน 8 อำเภอ 78 ตำบล 726 หมู่บ้าน/ชุมชน พบว่ามีประชากรทั้งสิ้น 310,447 คน แยกเป็นชาย 149,659 คน หญิง 160,788 คน มีรายได้เฉลี่ย 76,470.18 บาทต่อคนต่อปี และมีครัวเรือนที่ไม่ผ่านเกณฑ์รายได้เฉลี่ย 38,000 บาทต่อคนต่อปี จำนวน 257 ครัวเรือน

ประชากรจังหวัดแพร่ ช่วงอายุที่มีจำนวนประชากรมากที่สุด คือ อายุ 60 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 27.09 รองลงมาคือ อายุ 35 ปีเต็ม ถึงอายุ 49 ปี และอายุ 50 ปีเต็ม ถึงอายุ 59 ปี ตามลำดับ และช่วงอายุที่มีจำนวนประชากรน้อยที่สุด คือ ช่วงอายุน้อย 1 เดือน ถึง 5 เดือน ร้อยละ 0.11 รองลงมาคือ อายุ 6 เดือน ถึง 1 ปี 0 เดือน และอายุ 1 ปี 1 เดือน ถึง 2 ปี ตามลำดับ

❖ ข้อมูล จปฐ. ปี 2561 จัดเก็บจากครัวเรือนที่อาศัยอยู่จริงในเขตพื้นที่ ทั้งในเขตชนบท และเขตเมือง ในพื้นที่ 8 อำเภอ 78 ตำบล 726 หมู่บ้าน พบว่ามีครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 118,050 ครัวเรือน มีประชากร ทั้งสิ้นจำนวน 310,447 คน แยกเป็นชาย จำนวน 149,659 คน เป็นหญิง จำนวน 160,788 คน

ตารางที่ 1. จำนวนครัวเรือน แยกตามรายอำเภอ (ข้อมูล จปฐ.)

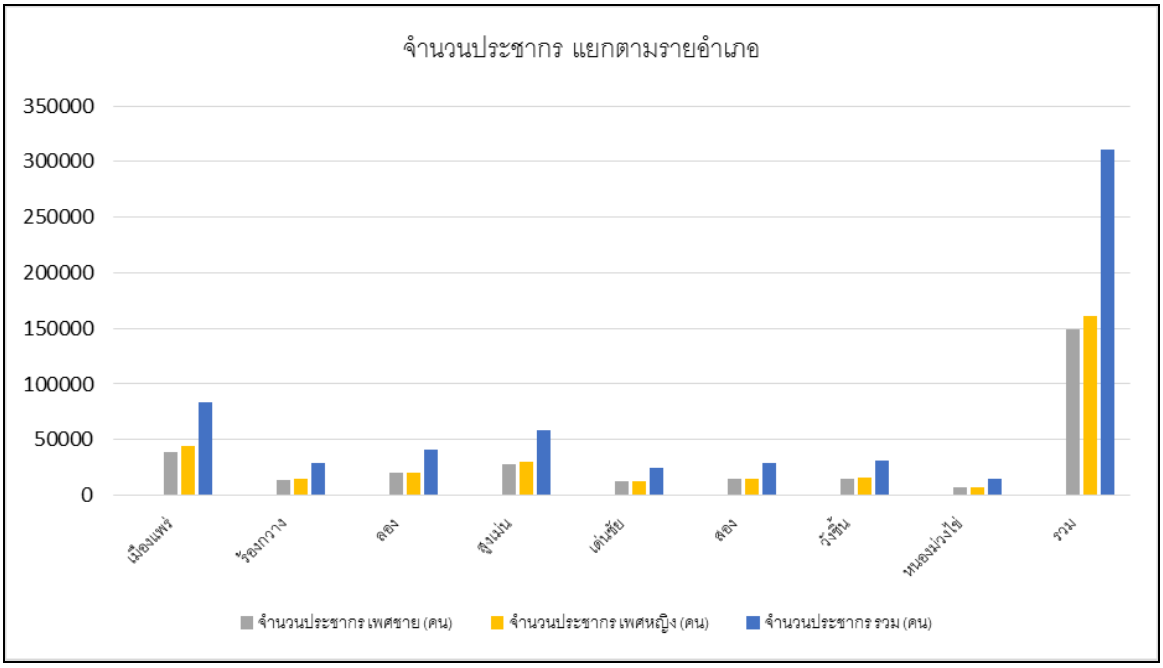
อำเภอ	พื้นที่		จำนวนครัวเรือน	คิดเป็นร้อยละ
	ตำบล	หมู่บ้าน		
เมืองแพร่	20	184	30,384	25.74
ร้องกวาง	11	93	10,945	9.28
ลอง	9	90	14,490	12.28
สูงเม่น	12	110	21,792	18.46
เด่นชัย	5	52	9,741	8.26
สอง	8	85	13,550	11.48
วังชิ้น	7	77	11,596	9.83
หนองม่วงไข่	6	35	5,552	4.71
รวม	**78**	**726**	**118,050**	**100.00**

อำเภอเมืองแพร่ มีจำนวนครัวเรือนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.74 รองลงมา คือ อำเภอสูงเม่น อำเภอลอง อำเภอสอง อำเภอวังชิ้น อำเภอร้องกวาง อำเภอเด่นชัย และอำเภอหนองม่วงไข่ ตามลำดับ

ตารางที่ 2. จำนวนประชากร

อำเภอ	พื้นที่		จำนวนประชากร			คิดเป็นร้อยละ
	ตำบล	หมู่บ้าน	เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)	รวม (คน)	
เมืองแพร่	20	184	39,124	44,083	83,207	26.81
ร้องกวาง	11	93	13,736	14,788	28,524	9.19
ลอง	9	90	20,119	20,729	40,848	13.16
สูงเม่น	12	110	27,949	30,380	58,329	18.79
เด่นชัย	5	52	12,320	12,765	25,085	8.08
สอง	8	85	14,488	14,674	29,162	9.40
วังชิ้น	7	77	15,270	15,670	30,940	9.97
หนองม่วงไข่	6	35	6,653	7,699	14,352	4.63
รวม	**78**	**726**	**149,659**	**160,788**	**310,447**	**100.00**

ตารางที่ 3. ระดับการศึกษา

จำแนกตามระดับการศึกษา	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยศึกษา	3,223	1.04	4,326	1.39	7,549	2.43
อนุบาล/ศูนย์เด็กเล็ก	3,320	1.07	3,227	1.04	6,547	2.11
ต่ำกว่าชั้นประถมฯ (ป.4, ป.7, ป.6)	5,178	1.67	5,992	1.93	11,170	3.6
ประถมฯ (ป.4, ป.7, ป.6)	68,989	22.22	80,457	25.92	149,446	48.14
ม.ต้น (มศ.1-3 หรือ ม.1-3)	22,183	7.15	18,156	5.85	40,339	12.99
ม.ปลาย (มศ.4-5 หรือ ม.4-6 หรือ ปวช.)	23,003	7.41	20,676	6.66	43,679	14.07
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า หรือ ปวส.	8,265	2.66	6,568	2.12	14,833	4.78
ป.ตรี หรือเทียบเท่า	14,418	4.64	19,915	6.41	34,333	11.06
สูงกว่าปริญญาตรี	1,080	0.35	1,471	0.47	2,551	0.82
รวม	149,659	48.21	160,788	51.79	310,447	100

จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) พบว่า ประชากรส่วนมาก จำนวน 149,466 คน จบการศึกษาชั้นประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 48.09 รองลงมา จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 43,679 คน คิดเป็นร้อยละ 14.07 และจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 40,339 คน คิดเป็นร้อยละ 12.99 ตามลำดับ และมี 36,884 คน ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.88

ตารางที่ 4. อาชีพ

จำแนกตามประเภทอาชีพ	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กำลังศึกษา	25,159	8.1	24,939	8.03	50,098	16.14
ไม่มีอาชีพ	9,287	2.99	16,051	5.17	25,338	8.16
เกษตร-ทำนา	29,534	9.51	26,918	8.67	56,452	18.18
เกษตร-ทำไร่	4,767	1.54	3,960	1.28	8,727	2.81
เกษตร-ทำสวน	2,736	0.88	2,530	0.81	5,266	1.7
เกษตร-ประมง	6	0.001	5	0.002	11	0.003
เกษตร-ปศุสัตว์	214	0.07	94	0.03	308	0.1
พนักงาน-รับราชการ	6,922	2.23	7,095	2.29	14,017	4.52
พนักงาน-รัฐวิสาหกิจ	547	0.18	430	0.14	977	0.31
พนักงานบริษัท	2,300	0.74	2,517	0.81	4,817	1.55
รับจ้างทั่วไป	50,699	16.33	48,298	15.56	98,997	31.89
ค้าขาย	8,929	2.88	16,535	5.33	25,464	8.2
ธุรกิจส่วนตัว	3,167	1.02	2,654	0.85	5,821	1.88
อาชีพอื่นๆ	5,392	1.74	8,762	2.82	14,154	4.56
รวม	149,659	48.21	160,788	51.79	310,447	100

จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) พบว่า ประเภทอาชีพที่ประชากร ประกอบอาชีพมากที่สุดคืออาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 98,997 คน ร้อยละ 31.89 รองลงไป คืออาชีพเกษตรกรรม จำนวน 70,764 คน ร้อยละ 22.79 และกำลังศึกษา จำนวน 50,098 คน ร้อยละ 16.14 นอกจากนี้ยังมีประชากรที่ยังไม่มีอาชีพอีกจำนวน 25,338 คน คิดเป็นร้อยละ 8.16

ตารางที่ 5. ศาสนา

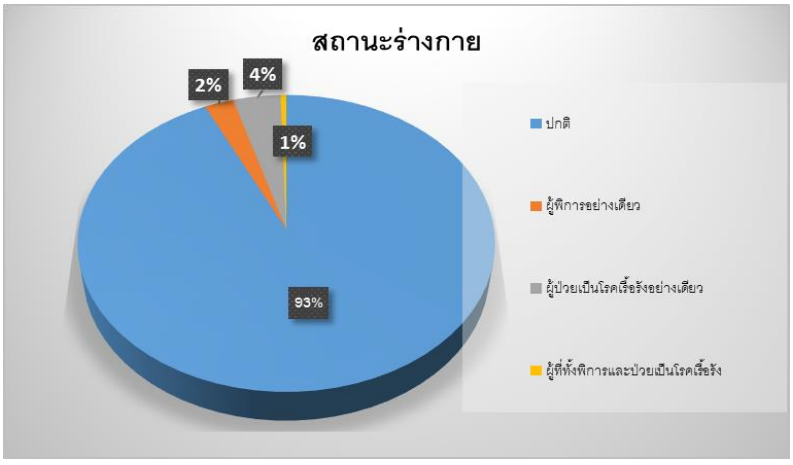
ศาสนา	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
พุทธ	148,735	47.91	159,794	51.47	308,529	99.38
คริสต์	894	0.29	955	0.31	1,849	0.60
อิสลาม	24	0.01	34	0.01	58	0.02
ซิกส์	0	0	0	0	0	0
ฮินดู	0	0	0	0	0	0
อื่นๆ	6	0	5	0	11	0.004
รวม	149,659	48.21	160,788	51.79	310,447	100

จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) พบว่า ประชากรส่วนมาก นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 308,529 คน คิดเป็นร้อยละ 99.38 ศาสนาคริสต์ จำนวน 1,849 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60 อิสลาม จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 0.02 ตามลำดับ

ตารางที่ 6. จำนวนประชากร จำแนกตามสถานะร่างกาย

สถานะร่างกาย	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ปกติ	140,094	45.13	148,715	47.90	288,809	93.03
ผู้พิการอย่างเดียว	3,940	1.27	3,704	1.19	7,644	2.46
ผู้ป่วยเป็นโรคเรื้อรังอย่างเดียว	5,025	1.62	7,487	2.41	12,512	4.03
ผู้ที่ทั้งพิการและป่วยเป็นโรคเรื้อรัง	600	0.19	882	0.28	1,482	0.48
รวม	149,659	48.21	160,788	51.79	310,447	100

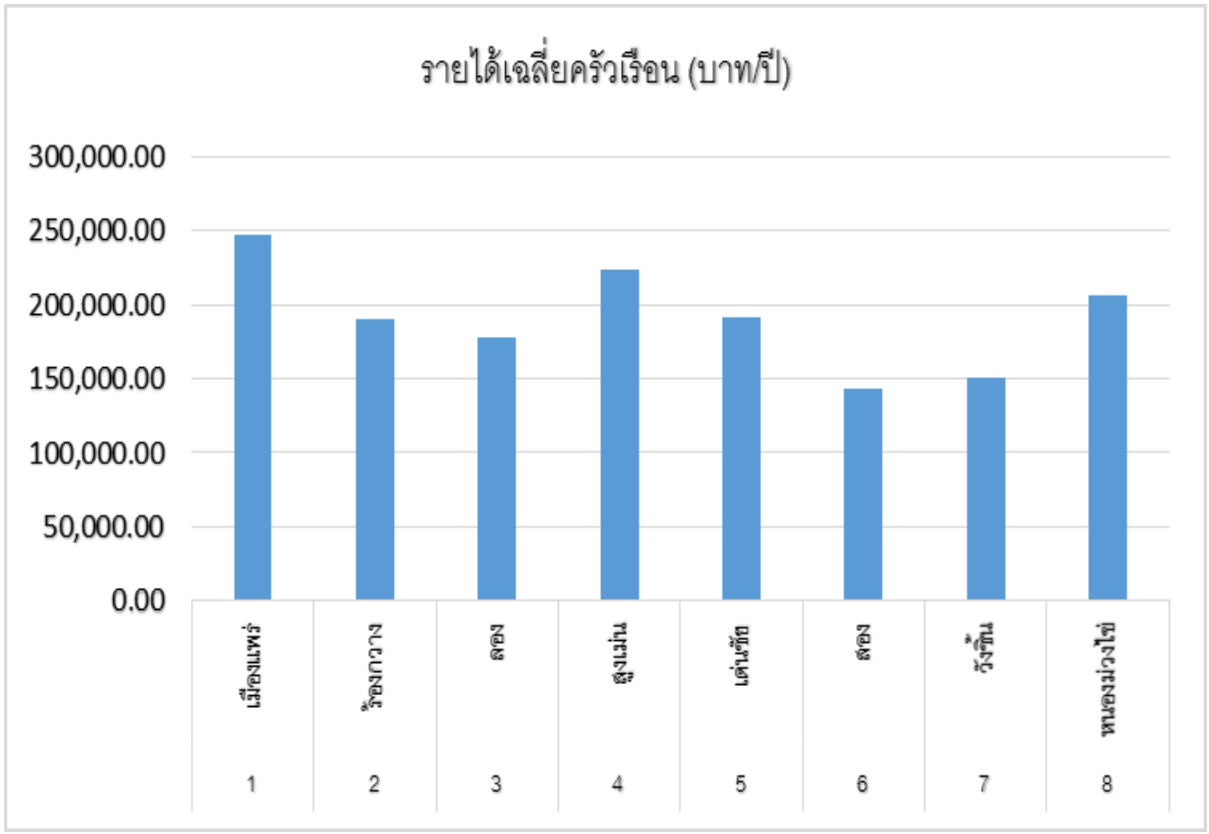
ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 94.39 มีร่างกายปกติ และอีกร้อยละ 5.61 จะเป็นผู้พิการและผู้ป่วยเรื้อรัง ได้แก่ เบาหวาน ความดัน อัมพฤกษ์ อัมพาต ตลอดจนผู้ป่วยพิการประเภทต่างๆ

ตารางที่ 7. รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนจังหวัดแพร่

ที่	พื้นที่	แหล่งรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน (บาท/ปี)				รายได้ครัวเรือน	รายได้บุคคล
		อาชีพหลัก	อาชีพรอง	รายได้อื่น	ทำ-หาเอง	เฉลี่ย (บาท/ปี)	เฉลี่ย (บาท/ปี)
1	เมืองแพร่	194,563.89	21,167.51	22,239.61	9,235.02	247,206.04	90,270.15
2	ร้องกวาง	117,259.86	23,199.49	23,455.91	26,178.49	190,093.75	72,941.25
3	ลอง	109,151.87	29,879.52	23,033.30	15,257.07	177,321.76	62,901.30
4	สูงเม่น	165,244.22	24,966.00	22,457.44	11,126.34	223,794.00	83,610.53
5	เด่นชัย	146,951.71	20,461.53	16,075.54	7,569.39	191,058.17	74,191.66
6	สอง	96,375.44	21,473.84	17,128.37	8,466.95	143,444.60	66,650.93
7	วังชิ้น	80,882.49	30,271.32	23,498.29	16,418.08	151,070.18	56,619.58
8	หนองม่วงไข่	143,459.86	30,977.45	20,903.10	10,956.78	206,297.19	79,805.05
เฉลี่ยรวมทุกพื้นที่		142,731.02	24,459.00	21,455.48	12,455.21	201,100.71	76,470.18

รายได้เฉลี่ยของคนจังหวัดแพร่ ในปี 2561 จำนวน 76,470.18 บาท/คน/ปี เพิ่มขึ้นจากปี 2560 จำนวน 3,985.34 บาท ผลสำรวจปี 2561 พบว่า อำเภอเมืองแพร่ มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีสูงที่สุด จำนวน 90,270.15 บาท/คน/ปี และอำเภอวังชิ้นมีรายได้ต่ำสุด จำนวน 56,619.58 บาท/คน/ปี

ตารางที่ 8. รายจ่ายเฉลี่ยของครัวเรือนจังหวัดแพร่

ที่	พื้นที่	แหล่งรายจ่ายของครัวเรือน (บาท/ปี)				รายจ่ายครัวเรือน	รายจ่ายบุคคล
		ต้นทุนการผลิต	อุปโภคบริโภค ที่จำเป็น	อุปโภคบริโภค ที่ไม่จำเป็น	ชำระหนี้สิน	เฉลี่ย (บาท/ปี)	เฉลี่ย (บาท/ปี)
1	เมืองแพร่	24,200.08	78,138.45	18,343.04	18,935.87	139,617.44	50,982.93
2	ร้องกวาง	27,235.89	57,212.11	12,534.41	33,125.52	130,107.93	49,923.97
3	ลอง	20,937.65	65,193.08	15,275.99	14,545.23	115,951.95	41,131.61
4	สูงเม่น	19,477.15	81,945.28	17,908.32	18,778.01	138,108.76	51,598.11
5	เด่นชัย	20,681.48	69,620.88	17,074.61	16,292.59	123,669.56	48,023.33
6	สอง	23,508.58	42,806.68	8,979.29	17,627.35	92,921.89	43,175.76
7	วังชิ้น	20,440.33	40,326.91	11,754.36	15,740.14	88,261.74	33,079.61
8	หนองม่วงไข่	25,030.95	59,677.76	13,599.18	20,432.47	118,740.36	45,934.12
	เฉลี่ยรวมทุกพื้นที่	22,509.29	65,971.31	15,298.01	19,071.56	122,850.18	46,714.78

รายจ่ายของครัวเรือนรายจ่ายเฉลี่ยของคนจังหวัดแพร่ ปี 2561 จำนวน 46,714.78บาท/คน/ปี โดยที่อำเภอ มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อปีสูงที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่อำเภอสูงเม่น จำนวน 51,598.11 บาท รองลงมาคืออำเภอเมืองแพร่ 50,982.93 และอำเภอร้องกวาง 49,923.97 บาท ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์แหล่งค่าใช้จ่ายทั้งหมดของจังหวัดแพร่ ส่วนใหญ่จะใช้จ่ายในการบริโภคที่จำเป็น สูงถึง 65,971.31 บาทต่อปี รองลงมาจะเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับต้นทุนการผลิต 22,509.29 บาทต่อปี

ตารางที่ 9. ความสุขเฉลี่ยของครัวเรือนจังหวัดแพร่

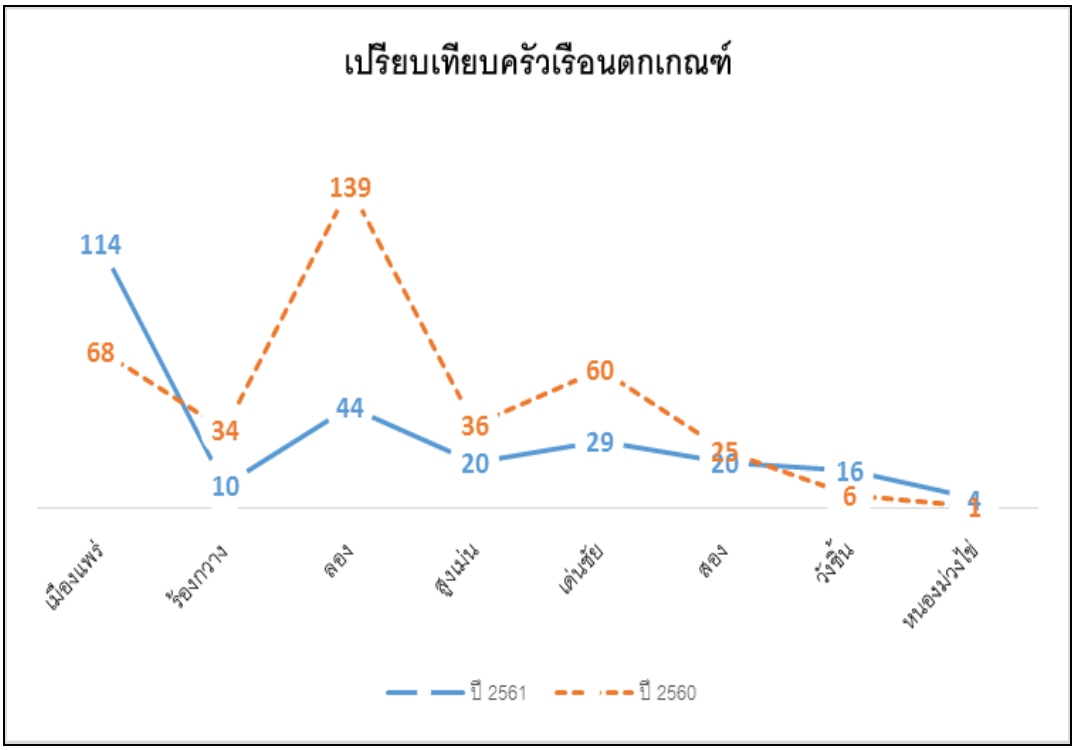
ที่	พื้นที่	ปี 2561	ปี 2560	เพิ่ม/ลด
1	เมืองแพร่	8.16	8.11	0.05
2	ร้องกวาง	7.95	7.69	0.26
3	ลอง	7.97	7.80	0.17
4	สูงเม่น	8.25	7.93	0.32
5	เด่นชัย	8.04	8.28	-0.24
6	สอง	7.82	7.60	0.22
7	วังชิ้น	7.90	7.98	-0.08
8	หนองม่วงไข่	7.95	7.74	0.21
	ระดับความสุขเฉลี่ย	8.05	7.92	0.13

ความสุขของคนในครัวเรือน สูงสุดมีค่าที่ 10 คะแนน จังหวัดแพร่ มีความสุขเฉลี่ยในครัวเรือน 8.05 อำเภอที่มีความสุขที่สุด คืออำเภอสูงเม่น 8.25 และอำเภอที่มีความสุขน้อยที่สุดคืออำเภอสอง 7.82 และมีภาพรวมทั้งจังหวัดมีความสุขเพิ่มขึ้น จากปีที่แล้ว 0.13

ตารางที่ 10. ครัวเรือนตกเกณฑ์ด้านรายได้ ที่ต่ำกว่า 38,000 บาท/คน/ปี

ที่	พื้นที่	ปี 2561	ปี 2560	เพิ่มขึ้น/ลดลง
1	เมืองแพร่	114	68	+76
2	ร้องกวาง	10	34	-24
3	ลอง	44	139	-95
4	สูงเม่น	20	36	-16
5	เด่นชัย	29	60	-31
6	สอง	20	25	-5
7	วังชิ้น	16	6	+10
8	หนองม่วงไข่	4	1	+3
	รวม	257	369	-112

จังหวัดแพร่สำรวจข้อมูล จำนวน 118,050 ครัวเรือน มีครัวเรือนที่ตกเกณฑ์ 257 ครัวเรือน อำเภอ ที่มีครัวเรือนตกเกณฑ์ด้านรายได้มากที่สุดคือ อำเภอเมืองแพร่ จำนวน 144 ครัวเรือน รองลงมาคืออำเภอลอง จำนวน 44 ครัวเรือน และอำเภอที่มีครัวเรือนตกเกณฑ์ความยากจนน้อยที่สุดคืออำเภอหนองม่วงไข่ จำนวน 4 ครัวเรือน ภาพรวมจังหวัด มีครัวเรือนที่ตกเกณฑ์ด้านรายได้ลดลง จำนวน 112 ครัวเรือน

คุณภาพชีวิตของคนจังหวัดแพร่
จำแนกรายหมวด และตัวชี้วัด

ตารางที่ 11 <u>หมวดที่ 1 สุขภาพ</u> 7 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด	ไม่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
ข้อ 1 เด็กแรกเกิดมีน้ำหนัก 2,500 กรัม ขึ้นไป	1,251 คน	0 คน	0.00
ข้อ 2 เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียวอย่างน้อย 6 เดือนแรกติดต่อกัน	919 คน	8 คน	0.87
ข้อ 3 เด็กแรกเกิดถึง 12 ปี ได้รับวัคซีนป้องกันโรคครบตามตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค	27,649 คน	0 คน	0.00
ข้อ 4 ครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน	118,050 คร.	445 คร.	0.38
ข้อ 5 ครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม	118,050 คร.	673 คร.	0.57
ข้อ 6 คนอายุ 35 ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี	214,999 คน	3,602 คน	1.68
ข้อ 7 คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วันละ 30 นาที	300,930 คน	444 คน	0.15

หมวดที่ 1 สุขภาพ มีตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์ มากที่สุด 3 ลำดับแรก ดังนี้

1. ตัวชี้วัดที่ 6 คนอายุ 35 ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี จำนวน 3,602 คน คิดเป็นร้อยละ 1.68
2. ตัวชี้วัดที่ 2 เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียวอย่างน้อย 6 เดือนแรกติดต่อกัน จำนวน 8 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.87
3. ตัวชี้วัดที่ 5 ครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม จำนวน 673 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.57

ตารางที่ 12 <u>หมวดที่ 2 สภาพแวดล้อม</u> 7 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด	ไม่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
ข้อ 8 ครัวเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัยและบ้านมีสภาพคงทนถาวร	118,050 คร.	70 คร.	0.06
ข้อ 9 ครัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ 5 ลิตรต่อวัน	118,050 คร.	90 คร.	0.08
ข้อ 10 ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ 45 ลิตรต่อวัน	118,050 คร.	99 คร.	0.08
ข้อ 11 ครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด และถูกสุขลักษณะ	118,050 คร.	486 คร.	0.41
ข้อ 12 ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ	118,050 คร.	252 คร.	0.21
ข้อ 13 ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัย ภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี	118,050 คร.	291 คร.	0.25
ข้อ 14 ครัวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	118,050 คร.	40 คร.	0.03

หมวดที่ 2 สภาพแวดล้อม มีตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์ มากที่สุด 3 ลำดับแรก ดังนี้

1. ตัวชี้วัดที่ 11 ครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด และถูกสุขลักษณะ จำนวน 486 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.41
2. ตัวชี้วัดที่ 13 ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยและภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี จำนวน 291 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.25
3. ตัวชี้วัดที่ 12 ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ จำนวน 252 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.21

ตารางที่ 13 <u>หมวดที่ 3 การศึกษา</u> 5 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด	ไม่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
ข้อ 15 เด็กอายุ 3 - 5 ปี ได้รับการเลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน	6,132 คน	0	0.00
ข้อ 16 เด็กอายุ 6 - 14 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี	23,794 คน	158 คน	0.66
ข้อ 17 เด็กจบชั้น ม.3 ได้เรียนต่อชั้น ม.4 หรือเทียบเท่า	606 คน	7 คน	1.16
ข้อ 18 คนในครัวเรือนที่จบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มีงานทำ ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ	207 คน	0 คน	0.00
ข้อ 19 คนอายุ 15 – 59 ปี อ่านเขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้	193,488 คน	357 คน	0.18

<u>หมวดที่ 3 การศึกษา</u> มีตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์ มากที่สุด 3 ลำดับแรก ดังนี้

1. ตัวชี้วัดที่ 17 เด็กจบชั้น ม.3 ได้เรียนต่อชั้น ม.4 หรือเทียบเท่า จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.16
2. ตัวชี้วัดที่ 16 เด็กอายุ 6 - 14 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 0.66
2. ตัวชี้วัดที่ 19 คนอายุ 15 – 59 ปี อ่านเขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ จำนวน 357 คน คิดเป็นร้อยละ 0.18

ตารางที่ 14 <u>หมวดที่ 4 การมีงานทำและมีรายได้</u> มี 4 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด	ไม่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
ข้อ 20 คนอายุ 15- 59 ปี มีอาชีพและมีรายได้	172,915 คน	844 คน	0.49
ข้อ 21 คนอายุ 60 ปีขึ้นไป มีอาชีพและรายได้	83,360 คน	4,854 คน	5.82
ข้อ 22 รายได้เฉลี่ยของคนในครัวเรือนต่อปี	118,050 คร.	257 คร.	0.22
ข้อ 23 ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน	118,050 คร.	4,710 คร.	3.99

<u>หมวดที่ 4 การมีงานทำและรายได้</u> มีตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์ มากที่สุด 3 ลำดับแรก ดังนี้

1. ตัวชี้วัดที่ 21 คนอายุ 60 ปีขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้ จำนวน 4,854 คน คิดเป็นร้อยละ 5.82
2. ตัวชี้วัดที่ 23 ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน จำนวน 4,710 คน คิดเป็น ร้อยละ 3.99
3. ตัวชี้วัดที่ 20 คนอายุ 15- 59 ปี มีอาชีพและมีรายได้ จำนวน 844 คน คิดเป็นร้อยละ 0.49

ตารางที่ 15 <u>หมวดที่ 5 ค่านิยม</u> 8 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด	ไม่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
ข้อ 24 คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา	310,447 คน	36,229 คน	11.67
ข้อ 25 คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่	291,334 คน	19,113 คน	6.16
ข้อ 26 คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	300,930 คน	622 คน	0.21
ข้อ 27 คนสูงอายุ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐหรือภาคเอกชน	84,117 คน	6 คน	0.01
ข้อ 28 คนพิการ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐหรือภาคเอกชน	9,131 คน	0 คน	0.00
ข้อ 29 ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	13,994 คน	0 คน	0.00
ข้อ 30 ครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น	118,050 คร.	65 คร.	0.06
ข้อ 31 ครอบครัวมีความอบอุ่น	118,050 คร.	69 คร.	0.06

<u>หมวดที่ ๕ ค่านิยม</u> มีตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์ มากที่สุด 3 ลำดับแรก ดังนี้

1. ตัวชี้วัดที่ 24 คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา จำนวน 36,229 คน ร้อยละ 11.67
2. ตัวชี้วัดที่ 25 คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่ จำนวน 19,113 คน คิดเป็นร้อยละ 6.16
3. ตัวชี้วัดที่ 26 คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง จำนวน 622 คน คิดเป็นร้อยละ 0.21

คุณภาพชีวิตของคนจังหวัดแพร่ในแต่ละอำเภอ จำแนกรายตัวชี้วัด

หมวดที่ 1 สุขภาพดี (คนไทยมีสุขภาพและอนามัยดี)

ตารางที่ 16.1 ตัวชี้วัดที่ 1

เด็กแรกเกิดมีน้ำหนัก 2,500 กรัม ขึ้นไป

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	281	0	0.00
ร้องกวาง	168	0	0.00
ลอง	233	0	0.00
สูงเม่น	199	0	0.00
เด่นชัย	110	0	0.00
สอง	68	0	0.00
วังชิ้น	134	0	0.00
หนองม่วงไข่	58	0	0.00
รวม	**1,251**	**0**	**0.00**

อำเภอทั้ง 8 อำเภอในจังหวัดแพร่ ไม่มีคนตกเกณฑ์ ในตัวชี้วัดนี้

ตารางที่ 16.2 ตัวชี้วัดที่ 2

เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียวอย่างน้อย 6 เดือนแรกติดต่อกัน

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	206	0	0.00
ร้องกวาง	117	0	0.00
ลอง	167	0	0.00
สูงเม่น	142	2	1.41
เด่นชัย	82	0	0.00
สอง	49	0	0.00
วังชิ้น	106	6	5.66
หนองม่วงไข่	50	0	0.00
รวม	**919**	**8**	**0.87**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอวังชิ้น รองลงมา คือ อำเภอสูงเม่น

ตารางที่ 16.3 ตัวชี้วัดที่ 3

เด็กแรกเกิดถึง 12 ปี ได้รับวัคซีนป้องกันโรคครบตามตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	6,740	0	0.00
ร้องกวาง	3,194	0	0.00
ลอง	4,032	0	0.00
สูงเม่น	4,770	0	0.00
เด่นชัย	2,117	0	0.00
สอง	2,351	0	0.00
วังชิ้น	3,157	0	0.00
หนองม่วงไข่	1,288	0	0.00
รวม	**27,649**	**0**	**0.00**

ไม่มีอำเภอที่ตกเกณฑ์ ในตัวชี้วัดนี้

ตารางที่ 16.4 ตัวชี้วัดที่ 4

ครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัยและได้มาตรฐาน

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (ครัว)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (ครัว)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,384	0	0.00
ร้องกวาง	10,945	61	0.56
ลอง	14,490	18	0.12
สูงเม่น	21,792	9	0.04
เด่นชัย	9,741	0	0.00
สอง	13,550	149	1.10
วังชิ้น	11,596	1	0.01
หนองม่วงไข่	5,552	207	3.73
รวม	**118,050**	**445**	**0.38**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอหนองม่วงไข่ รองลงมา คือ อำเภอสอง

ตารางที่ 16.5 ตัวชี้วัดที่ 5

ครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คร.)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,384	38	0.13
ร้องกวาง	10,945	40	0.37
ลอง	14,490	28	0.19
สูงเม่น	21,792	199	0.91
เด่นชัย	9,741	4	0.04
สอง	13,550	362	2.67
วังชิ้น	11,596	2	0.02
หนองม่วงไข่	5,552	0	0.00
รวม	**118,050**	**673**	**0.57**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอสอง รองลงมา คือ อำเภอสูงเม่น

ตารางที่ 16.6 ตัวชี้วัดที่ 6

คนอายุ 35 ปีขึ้นไปได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	57,394	101	0.18
ร้องกวาง	19,650	206	1.05
ลอง	27,763	3,004	10.82
สูงเม่น	40,550	240	0.59
เด่นชัย	16,875	1	0.01
สอง	21,136	0	0.00
วังชิ้น	21,708	50	0.23
หนองม่วงไข่	9,923	0	0.00
รวม	**214,999**	**3,602**	**1.68**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอลอง รองลงมา คือ อำเภอร้องกวาง

ตารางที่ 16.7 ตัวชี้วัดที่ 7

คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วันละ 30 นาที

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	80,994	0	0.00
ร้องกวาง	27,411	50	0.18
ลอง	39,418	96	0.24
สูงเม่น	56,704	97	0.17
เด่นชัย	24,358	0	0.00
สอง	28,316	100	0.35
วังชิ้น	29,804	59	0.20
หนองม่วงไข่	13,927	42	0.30
รวม	**300,930**	**444**	**0.15**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอสอง รองลงมา คือ อำเภอหนองม่วงไข่

หมวดที่ 2 สภาพแวดล้อม

ตารางที่ 17.1 ตัวชี้วัดที่ 8

ครัวเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัยและบ้านมีสภาพคงทนถาวร

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (ครร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (ครร.)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,384	0	0.00
ร้องกวาง	10,945	0	0.00
ลอง	14,490	2	0.01
สูงเม่น	21,792	24	0.11
เด่นชัย	9,741	0	0.00
สอง	13,550	44	0.32
วังชิ้น	11,596	0	0.00
หนองม่วงไข่	5,552	0	0.00
รวม	**118,050**	**70**	**0.06**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอสอง รองลงมา คือ อำเภอสูงเม่น

ตารางที่ 17.2 ตัวชี้วัดที่ 9

ครัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ 5 ลิตรต่อวัน

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คร.)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,384	0	0.00
ร้องกวาง	10,945	44	0.40
ลอง	14,490	0	0.00
สูงเม่น	21,792	0	0.00
เด่นชัย	9,741	0	0.00
สอง	13,550	46	0.34
วังชิ้น	11,596	0	0.00
หนองม่วงไข่	5,552	0	0.00
รวม	**118,050**	**90**	**0.08**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอร้องกวาง รองลงมา คือ อำเภอสอง

ตารางที่ 17.3 ตัวชี้วัดที่ 10

ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ 45 ลิตรต่อวัน

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คร.)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,384	0	0.00
ร้องกวาง	10,945	44	0.40
ลอง	14,490	0	0.00
สูงเม่น	21,792	1	0.01
เด่นชัย	9,741	0	0.00
สอง	13,550	54	0.40
วังชิ้น	11,596	0	0.00
หนองม่วงไข่	5,552	0	0.00
รวม	**118,050**	**99**	**0.08**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอสอง และอำเภอร้องกวาง รองลงมา คือ อำเภอสูงเม่น

ตารางที่ 17.4 ตัวชี้วัดที่ 11

ครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด และถูกสุขลักษณะ

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คร.)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,384	0	0.00
ร้องกวาง	10,945	10	0.09
ลอง	14,490	52	0.36
สูงเม่น	21,792	17	0.08
เด่นชัย	9,741	3	0.03
สอง	13,550	402	2.97
วังชิ้น	11,596	2	0.02
หนองม่วงไข่	5,552	0	0.00
รวม	**118,050**	**486**	**0.41**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอสอง รองลงมา คือ อำเภอลอง

ตารางที่ 17.5 ตัวชี้วัดที่ 12

ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คร.)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,384	9	0.03
ร้องกวาง	10,945	0	0.00
ลอง	14,490	70	0.48
สูงเม่น	21,792	6	0.03
เด่นชัย	9,741	95	0.98
สอง	13,550	34	0.25
วังชิ้น	11,596	28	0.24
หนองม่วงไข่	5,552	10	0.18
รวม	**118,050**	**252**	**0.21**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอเด่นชัย รองลงมา คือ อำเภอลอง

ตารางที่ 17.6 ตัวชี้วัดที่ 13

ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยและภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คร.)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,384	15	0.05
ร้องกวาง	10,945	90	0.82
ลอง	14,490	33	0.23
สูงเม่น	21,792	14	0.06
เด่นชัย	9,741	0	0.00
สอง	13,550	136	1.00
วังชิ้น	11,596	2	0.02
หนองม่วงไข่	5,552	1	0.02
รวม	**118,050**	**291**	**0.25**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอสอง รองลงมา คือ อำเภอร้องกวาง

ตารางที่ 17.7 ตัวชี้วัดที่ 14

ครัวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คร.)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,384	0	0.00
ร้องกวาง	10,945	0	0.00
ลอง	14,490	1	0.01
สูงเม่น	21,792	3	0.01
เด่นชัย	9,741	0	0.00
สอง	13,550	36	0.27
วังชิ้น	11,596	0	0.00
หนองม่วงไข่	5,552	0	0.00
รวม	**118,050**	**40**	**0.03**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอสอง รองลงมา คือ อำเภอสูงเม่น และอำเภอลอง

ตารางที่ 18.1 ตัวชี้วัดที่ 15

เด็กอายุ 3 - 5 ปีเต็ม ได้รับการเลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	1,499	0	0.00
ร้องกวาง	695	0	0.00
ลอง	885	0	0.00
สูงเม่น	1,028	0	0.00
เด่นชัย	462	0	0.00
สอง	540	0	0.00
วังชิ้น	758	0	0.00
หนองม่วงไข่	265	0	0.00
รวม	**6,132**	**0**	**0.00**

ไม่มีอำเภอตกเกณฑ์ในตัวชี้วัดนี้

ตารางที่ 18.2 ตัวชี้วัดที่ 16

เด็กอายุ 6 - 14 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	6,008	0	0.00
ร้องกวาง	2,711	0	0.00
ลอง	3,437	6	0.17
สูงเม่น	4,053	145	3.58
เด่นชัย	1,832	0	0.00
สอง	1,949	4	0.21
วังชิ้น	2,695	3	0.11
หนองม่วงไข่	1,109	0	0.00
รวม	**23,794**	**158**	**0.66**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอสูงเม่น รองลงมา คือ อำเภอสอง

ตารางที่ 18.3 ตัวชี้วัดที่ 17

เด็กจบชั้น ม.3 ได้เรียนต่อชั้น ม.4 หรือเทียบเท่า

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	120	0	0.00
ร้องกวาง	58	0	0.00
ลอง	144	0	0.00
สูงเม่น	90	1	1.11
เด่นชัย	71	0	0.00
สอง	42	0	0.00
วังชิ้น	42	6	14.29
หนองม่วงไข่	39	0	0.00
รวม	606	**7**	**1.16**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอวังชิ้น รองลงมา คือ อำเภอสูงเม่น

ตารางที่ 18.4 ตัวชี้วัดที่ 18

คนในครัวเรือนที่จบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี
ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มีงานทำ ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	68	0	0.00
ร้องกวาง	24	0	0.00
ลอง	0	0	0.00
สูงเม่น	50	0	0.00
เด่นชัย	43	0	0.00
สอง	8	0	0.00
วังชิ้น	11	0	0.00
หนองม่วงไข่	3	0	0.00
รวม	**207**	**0**	**0.00**

ไม่มีอำเภอตกเกณฑ์ในตัวชี้วัดนี้

ตารางที่ 18.5 ตัวชี้วัดที่ 19

คนอายุ 15 – 59 ปี อ่าน เขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	52,428	21	0.04
ร้องกวาง	17,128	60	0.35
ลอง	25,579	113	0.44
สูงเม่น	35,780	16	0.04
เด่นชัย	16,570	0	0.00
สอง	18,091	69	0.38
วังชิ้น	19,135	69	0.36
หนองม่วงไข่	8,777	9	0.10
รวม	**193,488**	**357**	**0.18**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอลอง รองลงมา คือ อำเภอสอง อำเภอวังชิ้น ตามลำดับ

หมวดที่ 4 การมีงานทำและรายได้

ตารางที่ 19.1 ตัวชี้วัดที่ 20

คนอายุ 15- 59 ปี มีอาชีพและรายได้

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	46,186	83	0.18
ร้องกวาง	15,223	63	0.41
ลอง	22,834	226	0.99
สูงเม่น	31,943	253	0.79
เด่นชัย	15,023	5	0.03
สอง	16,453	158	0.96
วังชิ้น	17,475	33	0.19
หนองม่วงไข่	7,778	23	0.30
รวม	**172,915**	**844**	**0.49**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอลอง รองลงมา คือ อำเภอสอง

ตารางที่ 19.2 ตัวชี้วัดที่ 21

คนอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป มีอาชีพและรายได้

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	22,546	708	3.14
ร้องกวาง	7,568	515	6.80
ลอง	10,354	1,339	12.93
สูงเม่น	16,699	840	5.03
เด่นชัย	6,012	86	1.43
สอง	8,260	768	9.30
วังชิ้น	7,900	273	3.46
หนองม่วงไข่	4,021	325	8.08
รวม	83,360	**4,854**	**5.82**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอลอง รองลงมา คือ อำเภอสอง

ตารางที่ 19.3 ตัวชี้วัดที่ 22

รายได้เฉลี่ยของคนในครัวเรือนต่อปี

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (ครัว)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (ครัว)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,384	114	0.38
ร้องกวาง	10,945	10	0.09
ลอง	14,490	44	0.30
สูงเม่น	21,792	20	0.09
เด่นชัย	9,741	29	0.30
สอง	13,550	20	0.15
วังชิ้น	11,596	16	0.14
หนองม่วงไข่	5,552	4	0.07
รวม	**118,050**	**257**	**0.22**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอเมืองแพร่ รองลงมา คือ ลองและอำเภอเด่นชัย

ตารางที่ 19.4 ตัวชี้วัดที่ 23

ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (ครัว)	จำนวนสำรวจ (ครัว)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,384	551	1.81
ร้องกวาง	10,945	0	0.00
ลอง	14,490	1,291	8.91
สูงเม่น	21,792	1,193	5.47
เด่นชัย	9,741	298	3.06
สอง	13,550	1,040	7.68
วังชิ้น	11,596	337	2.91
หนองม่วงไข่	5,552	0	0.00
รวม	**118,050**	**4,710**	**3.99**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอลอง รองลงมา คือ อำเภอสอง

หมวดที่ 5 ค่านิยม

ตารางที่ 20.1 ตัวชี้วัดที่ 24

คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	83,207	6,252	7.51
ร้องกวาง	28,524	6,444	22.59
ลอง	40,848	3,827	9.37
สูงเม่น	58,329	6,341	10.87
เด่นชัย	25,085	1,343	5.35
สอง	29,162	5,810	19.92
วังชิ้น	30,940	4,513	14.59
หนองม่วงไข่	14,352	1,699	11.84
รวม	**310,447**	**36,229**	**11.67**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอร้องกวาง รองลงมา คือ อำเภอสอง

ตารางที่ 20.2 ตัวชี้วัดที่ 25

คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	83,207	2,720	3.27
ร้องกวาง	28,524	2,844	9.97
ลอง	40,848	2,482	6.08
สูงเม่น	58,329	3,199	5.48
เด่นชัย	25,085	1,152	4.59
สอง	29,162	2,654	9.10
วังชิ้น	30,940	3,284	10.61
หนองม่วงไข่	14,352	778	5.42
รวม	**310,447**	**19,113**	**6.16**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอวังชิ้น รองลงมา คือ อำเภอร้องกวาง

ตารางที่ 20.3 ตัวชี้วัดที่ 26

คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	80,994	0	0.00
ร้องกวาง	27,411	51	0.19
ลอง	39,418	0	0.00
สูงเม่น	56,740	58	0.10
เด่นชัย	24,356	0	0.00
สอง	28,316	513	1.81
วังชิ้น	29,804	0	0.00
หนองม่วงไข่	13,927	0	0.00
รวม	**300,930**	**622**	**0.21**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอสอง รองลงมา คือ อำเภอร้องกวาง

ตารางที่ 20.4 ตัวชี้วัดที่ 27

คนสูงอายุ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	22,739	0	0.00
ร้องกวาง	7,616	0	0.00
ลอง	10,445	0	0.00
สูงเม่น	16,887	6	0.04
เด่นชัย	6,063	0	0.00
สอง	8,327	0	0.00
วังชิ้น	7,981	0	0.00
หนองม่วงไข่	4,059	0	0.00
รวม	**84,117**	**6**	**0.01**

มีอำเภอที่ตกเกณฑ์ เพียงอำเภอเดียว คือ อำเภอสูงเม่น

ตารางที่ 20.5 ตัวชี้วัดที่ 28

คนพิการ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	1,943	0	0.00
ร้องกวาง	968	0	0.00
ลอง	1,288	0	0.00
สูงเม่น	1,719	0	0.00
เด่นชัย	1,069	0	0.00
สอง	727	0	0.00
วังชิ้น	771	0	0.00
หนองม่วงไข่	651	0	0.00
รวม	**9,131**	**0**	**0.00**

ไม่มีอำเภอที่ตกเกณฑ์ ในตัวชี้วัดนี้

ตารางที่ 20.6 ตัวชี้วัดที่ 29

ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	3,438	0	0.00
ร้องกวาง	2,127	0	0.00
ลอง	1,305	0	0.00
สูงเม่น	3,272	0	0.00
เด่นชัย	1,047	0	0.00
สอง	992	0	0.00
วังชิ้น	802	0	0.00
หนองม่วงไข่	1,011	0	0.00
รวม	**13,994**	**0**	**0.00**

ไม่มีอำเภอที่ตกเกณฑ์ ในตัวชี้วัดนี้

ตารางที่ 20.7 ตัวชี้วัดที่ 30

ครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (ครร.)	จำนวนสำรวจ (ครร.)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,384	0	0.00
ร้องกวาง	10,945	0	0.00
ลอง	14,490	2	0.01
สูงเม่น	21,792	18	0.08
เด่นชัย	9,741	0	0.00
สอง	13,550	14	0.10
วังชิ้น	11,596	2	0.02
หนองม่วงไข่	5,552	29	0.52
รวม	**118,050**	**65**	**0.06**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอหนองม่วงไข่ รองลงมา คือ อำเภอสอง

ตารางที่ 20.8 ตัวชี้วัดที่ 31

ครอบครัวมีความอบอุ่น

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คร.)	จำนวนสำรวจ (คร.)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,384	0	0.00
ร้องกวาง	10,945	0	0.00
ลอง	14,490	10	0.07
สูงเม่น	21,792	17	0.08
เด่นชัย	9,741	0	0.00
สอง	13,550	37	0.27
วังชิ้น	11,596	3	0.03
หนองม่วงไข่	5,552	2	0.04
รวม	**118,050**	**69**	**0.06**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอสอง รองลงมา คือ อำเภอสูงเม่น

.....

สรุปผลการจัดเก็บข้อมูลตามตัวชี้วัด 31 ตัวชี้วัด (แยกรายอำเภอ)

ผลสรุปการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ปี 2561 จำนวน 5 หมวด 31 ตัวชี้วัด จากการวิเคราะห์ข้อมูลฯ และสรุปผลการจัดเก็บข้อมูลสามารถสรุปคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดแพร่ ที่บรรลุเป้าหมายตามเกณฑ์ชี้วัด และไม่บรรลุเป้าหมายตามเกณฑ์ชี้วัด ของข้อมูล จปฐ. ข้อมูลพื้นฐาน และภาพรวมข้อมูลของจังหวัด พอสรุปรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลฯ ตามเกณฑ์ชี้วัด 31 ตัวชี้วัด ในแต่ละอำเภอ

ลำดับที่	อำเภอ	ตัวชี้วัด	บรรลุเป้าหมาย (จำนวน/ ตัวชี้วัด)	ไม่บรรลุเป้าหมาย (จำนวน/ ตัวชี้วัด)
1	เมืองแพร่	31 ตัวชี้วัด	20	11
2	ร้องกวาง	31 ตัวชี้วัด	16	15
3	ลอง	31 ตัวชี้วัด	12	19
4	สูงเม่น	31 ตัวชี้วัด	7	24
5	เด่นชัย	31 ตัวชี้วัด	21	10
6	สอง	31 ตัวชี้วัด	10	21
7	วังชิ้น	31 ตัวชี้วัด	12	19
8	หนองม่วงไข่	31 ตัวชี้วัด	19	12
ภาพรวมจังหวัด		**31 ตัวชี้วัด**	**6**	**25**

ส่วนที่ 3

ปัญหาคุณภาพชีวิต ที่ควรดำเนินการแก้ไข

ส่วนที่ 3
ปัญหาคุณภาพชีวิตที่ควรดำเนินการแก้ไข

การพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นภารกิจที่รัฐบาลได้มอบหมายให้กรมการพัฒนาชุมชนดำเนินการพัฒนาคนในทุกๆ ด้าน อาทิ ด้านสุขภาพอนามัย การศึกษา จิตใจ คุณธรรม ความพร้อมในการดำรงชีวิตในสังคม ความสามารถในการประกอบอาชีพ รวมถึงการพัฒนาในทุกขั้นตอนของชีวิต นับตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยสูงอายุ เพื่อให้การดำรงชีวิตได้ที่ดีขึ้น ทั้งส่วนบุคคล สังคมและประเทศชาติ ซึ่งงานดังกล่าวบุคลากรของกรมการพัฒนาชุมชน ได้ดำเนินการร่วมกับผู้นำชุมชน กลุ่ม องค์กร และประชาชนในหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ ทั้งนี้โดยอาศัยหลักการมีส่วนร่วมของชุมชน หลักการพึ่งตนเอง และหลักการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติที่ต่อเนื่อง ปรับปรุงวิธีการ และพัฒนาเครื่องมือต่างๆ ที่ใช้ในการพัฒนา เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาอย่างยั่งยืน

คุณภาพชีวิตของประชาชน หมายถึง มาตรฐานการดำรงชีวิตอันเหมาะสม ของประชาขนในสังคม การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คือการทำให้มนุษย์มี ประสิทธิภาพ และมีคุณภาพในด้านการทำงานเพื่อพัฒนาตนเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ รวมทั้งการมีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์ และมีคุณธรรม การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในแต่ละพื้นที่ จำเป็นต้องเริ่มพัฒนาตั้งแต่เกิด และต่อเนื่องจนถึงตาย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้กำหนดความจำเป็นพื้นฐานหลักๆ ไว้ 6 ประการ ได้แก่ ด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย การประกอบอาชีพ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาหรือจัดการท้องถิ่นหรือบ้านเมือง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และจิตใจในการอยู่ร่วมกันอย่างเป็นสุข เพื่อเป็นเกณฑ์ในการประเมินสถานการณ์ปัญหา ตลอดจนแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิต

วัตถุประสงค์ของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

1. เพื่อพัฒนาศักยภาพของคนทางจิตใจให้เป็นคนดี มีคุณธรรม มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม
2. เพื่อพัฒนาทุกคนให้สามารถคิดวิเคราะห์บนหลักของเหตุผล มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องอย่าง ตลอดชีวิต มีโลกทัศน์กว้าง รวมทั้งมีประสิทธิภาพในกระบวนการผลิตสูงขึ้นสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
3. เพื่อส่งเสริมให้คนมีคุณภาพพลานามัยดีถ้วนหน้า มีความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการป้องกันโรคและดูแลสุขภาพของตนเองและครอบครัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. เพื่อเสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนกลุ่มด้อยโอกาสทุกกลุ่มได้รับการคุ้มครองช่วยเหลือและได้รับบริการพื้นฐานทางสังคมทุกด้านอย่างเหมาะสมทั่วถึงและเป็นธรรม เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุขและสมศักดิ์ศรี

สถานการณ์คุณภาพชีวิตของประชาชนไทยในปัจจุบัน

1. ด้านการศึกษา การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยยกระดับชีวิตและความเป็นอยู่ของประชากรให้สูงขึ้น ส่วนความไม่รู้หรือการขาดการศึกษา เป็นการตัดโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ขาดสุขภาพอนามัยที่ดี ปัญหาต่างๆ จะเกิดขึ้นตามมาและการมีชีวิตไม่ยืนยาว

2. ด้านสุขภาพอนามัย ประชากรในประเทศไทยโดยเฉพาะประชากรในชนบท มีปัญหาด้านสุขภาพอนามัยเนื่องจากบริโภคอาหารได้ไม่เพียงพอ หรือไม่ถูกตามหลักโภชนาการ คือ กินอาหารที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อร่างกายหรือไม่สะอาด ทำให้ร่างกายอ่อนแอและเป็นโรคง่าย ที่น่าเป็นห่วง คือ เด็กในวัยที่กำลังเจริญ เติบโต หากไม่ได้บริโภคอาหารอย่างเพียงพอและเหมาะสม จะทำให้เกิดความชะงักงันในด้านการเจริญเติบโตทางร่างกายและสมอง กลายเป็นผู้อ่อนแอและเฉื่อยชา และไม่ฉลาดเฉลียว นอกจากปัญหาทางด้านโภชนาการแล้ว ยังมีปัญหาในด้านการแพทย์และสาธารณสุข ซึ่งประชาชนในชนบทมีโอกาสได้รับการบริการทางการแพทย์ และสาธารณสุขน้อยมาก เพราะอยู่ห่างไกลและมีฐานะยากจน การขาดสุขนิสัยที่ดี ไม่ระมัดระวังตนในการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ก็เป็นสาเหตุสำคัญอีกอย่างหนึ่ง ที่ทำให้ประชากรป่วยเป็นโรคต่างๆ ได้ง่าย โดยเฉพาะโรคเกี่ยวกับทางเดินอาหาร โรคผิวหนัง โรคตา โรคระบบการหายใจ ซึ่งมีพบอยู่ทั่วไปในทุกภาค ของประเทศไทย

3. ด้านการประกอบอาชีพ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทยสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่หลัง พ.ศ. 2539 สภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยเริ่ม เปลี่ยนแปลงไป เริ่มจากปัญหาด้านการเงินขาดสภาพคล่องของสถาบันการเงินต่างๆ อันมีผลกระทบต่อระบบการเงินการคลังระดับชาติ ประชากรได้รับผลกระทบ จากนโยบายการปรับค่าเงินบาท การติดต่อค้าขายกับต่างประเทศและการส่งออกเริ่มมีปัญหาโดยเฉพาะการแลกเปลี่ยนเงินตรา กิจการต่างๆ ต้องปรับตัว และหลายกิจการต้องล้มเลิกไป อัตราการว่างงานสูงขึ้นเป็นลำดับ ทำให้ประชาชนยากจนลง

4. ด้านการมีส่วนในการพัฒนาหรือการจัดการท้องถิ่นหรือบ้านเมือง การมีส่วนร่วมมีผลโดยตรงต่อทั้งท่าทีและทัศนคติของบุคคล และต่อประสิทธิภาพของการพัฒนาในทุกๆ ด้าน เมื่อบุคคลใดรู้สึกว่าไม่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมใด บุคคลนั้นก็มักจะมีท่าทีตั้งแต่เฉื่อยไปจนถึงต่อต้านกิจกรรมนั้น การพัฒนาใดๆ ไม่อาจ เป็นไปได้เต็มที่ หากปราศจากการร่วมมือจากคนในชุมชนนั้นๆ ในด้านนี้คนไทยส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในอัตราที่ต่ำ ไม่ว่าจะเป็นระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด หรือระดับชาติ ทั้งหมดนี้สืบเนื่องมาจากระบบการปกครอง ที่เน้นการบริหารจากส่วนกลางมาเป็นเวลานาน

5. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สังคมไทยได้ชื่อว่ามีความสงบ ปัจจุบันไม่มีการรบพุ่งหรือการก่อการร้ายรุนแรงดังที่เกิดขึ้นในประเทศกำลังพัฒนา หลายประเทศ เช่น อัฟกานิสถาน อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ เป็นต้น ดังนั้นจึงมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพอสมควร พบว่าร้อยละ 95 ของ ครอบครัว ทั่วประเทศที่ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อย่างไรก็ตามมีข้อสังเกตว่ามีปัจจัยบางประการที่คุกคามต่อความปลอดภัย เช่น อิทธิพลในท้องถิ่น การแพร่ระบาดของอาวุธสงคราม การค้าและการเสพยาเสพติด บ่อนการพนันและอบายมุขต่างๆ ทั้งหมดนี้เป็นบ่อเกิดของอาชญา

6. ด้านจิตใจในการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข คนไทยเป็นผู้มีน้ำใจ มีความเมตตากรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสมอมา ปฏิบัติตามหลักศาสนา โดยเฉพาะชุมชนในชนบท มักมีความเป็นอยู่แบบพี่น้อง มากกว่าชุมชนเมือง มีความร่วมมือร่วมใจในงานประเพณี กิจการสาธารณกุศล กระทรวงศึกษาธิการ ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิตว่า หมายถึง ชีวิตที่มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาวะแวดล้อมและสังคมที่ตนอยู่ได้อย่างดี ในขณะเดียวกันก็สามารถดำรงชีวิตที่เป็นประโยชน์ให้ตนเอง สังคม และประเทศชาติด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นการพัฒนาคนในทุกๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นด้านสุขภาพอนามัย การศึกษา จิตใจ คุณธรรม ความพร้อมในการดำรงชีวิตในสังคม ความสามารถในการประกอบอาชีพ รวมถึงการพัฒนาในทุกขั้นตอนของชีวิตนับตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยสูงอายุ เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งส่วนบุคคล สังคม และประเทศชาติ

จากผลการสำรวจข้อมูล จปฐ. ทั้งเขตเมืองและเขตชนบท ปี 2561 ที่สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่ ในฐานะเลขานุการคณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ระดับจังหวัด ที่ได้นำเสนอแล้วในส่วนที่ 2 สะท้อนให้เห็นคุณภาพชีวิตของคนแพร่ตามตัวชี้วัด จปฐ. ทั้ง 5 ด้าน ว่ามีเรื่องที่ไม่ผ่านเกณฑ์ ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการแก้ไข เพื่อนำไปสู่คุณภาพที่ชีวิตที่ดีขึ้น ตามคำนิยามความหมายที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ทั้งนี้ คณะทำงานจัดทำสรุปผลการดำเนินงานได้อภิปรายผลเชื่อมโยงกับการวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปัญหาเป็นรายด้าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สุขภาพของคนแพร่

ตารางที่ 22 <u>หมวดที่ 1 สุขภาพ</u> 7 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด	ไม่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
ข้อ 1 เด็กแรกเกิดมีน้ำหนัก 2,500 กรัม ขึ้นไป	1,251 คน	0 คน	0.00
ข้อ 2 เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียวอย่างน้อย 6 เดือนแรกติดต่อกัน	919 คน	8 คน	0.87
ข้อ 3 เด็กแรกเกิดถึง 12 ปี ได้รับวัคซีนป้องกันโรคครบตามตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค	27,649 คน	0 คน	0.00
ข้อ 4 ครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน	118,050 คร.	445 คร.	0.38
ข้อ 5 ครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม	118,050 คร.	673 คร.	0.57
ข้อ 6 คนอายุ 35 ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี	214,999 คน	3,602 คน	1.68
ข้อ 7 คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วันละ 30 นาที	300,930 คน	444 คน	0.15

จากผลการสำรวจคุณภาพชีวิตของคนแพร่ ปี 2561 ด้านสุขภาพพบว่า ตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์มากที่สุด คือตัวชี้วัดข้อที่ 6 คนอายุ 35 ปี ขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี ซึ่งเป็นการตรวจสุขภาพหลายอย่างเพื่อประเมินสุขภาพของบุคคล เป็นประจำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง อาทิ การตรวจร่างกายทั่วไป

การตรวจเลือด การตรวจปัสสาวะ การตรวจอุจจาระ การเอ็กซเรย์ปอด เป็นต้น จากการสำรวจจังหวัดแพร่พบผู้**ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 3,602 คน คิดเป็นร้อยละ 1.68** ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากคนทั่วไป มักเข้าใจว่าเป็นแค่การตรวจเลือด เอ็กซเรย์ แล้วพบแพทย์ แต่ในความเป็นจริงแล้ว การตรวจสุขภาพประจำปีมีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจหาความผิดปกติ หรือการเปลี่ยนแปลงในร่างกาย ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะไม่มีอาการในระยะแรก ไม่ว่าจะเป็นความดันโลหิตสูง เบาหวาน หรือไตวาย การตรวจหาโรคร้ายต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับการรักษาทันท่วงที ปัจจุบันการรักษาโรคต่าง ๆ มีประสิทธิภาพดีขึ้นมากช่วยให้ผู้คนมีชีวิตที่ยืนยาวขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากพบความผิดปกติตั้งแต่แรก ความผิดปกติบางชนิดหากได้รับการแก้ไข จะช่วยป้องกันไม่ให้เกิดโรคได้ ซึ่งการตรวจสุขภาพในแต่ละวัยจะเน้นตรวจหาความผิดปกติที่พบบ่อยในวัยนั้น ๆ ซึ่งแตกต่างกันไป เช่น วัยทำงานหรือกลางคนจะเน้นตรวจคัดกรองความดันโลหิตสูง เบาหวาน และไขมันในเลือดสูง เมื่ออายุเพิ่มขึ้น ก็จะตรวจหามะเร็งชนิดต่าง ๆ

ตัวชี้วัดที่ 2 เด็กแรกเกิดกินนมแม่อย่างเดียวอย่างน้อย 6 เดือนแรกติดต่อกัน **จำนวนที่สำรวจทั้งหมด 919 คน ตกเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 0.87** ซึ่งมีปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้คนแพร่ ยังไม่ผ่านเกณฑ์ในเรื่องการกินนมแม่ฯ และเป็นปัญหาที่สำคัญอยู่หลายสาเหตุ อาทิ ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ที่ผู้เป็นแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน/นอกพื้นที่ เพื่อช่วยเหลือหารายได้ให้แก่ครอบครัว รวมทั้งปัญหาด้านสุขภาพของผู้เป็นแม่เอง เช่น การมีน้ำนมไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงดูลูก ประกอบกับการขาดความรู้และการเข้าใจผิดของผู้เป็นแม่ การเลี้ยงดูที่สืบทอดต่อกันมา การให้ลูกดูดนมแม่ก็คิดว่าจะทำให้รูปร่างของตนเสียบ้าง เป็นต้น

ตัวชี้วัดที่ 5 ครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม การรักษาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้น จะวัดผลใน 4 เรื่อง ได้แก่ 1) ใช้ยาสามัญประจำบ้าน 2) ไม่กินยาชุดที่ซื้อจากร้านขายของชำ 3) ไม่กินยาสมุนไพรหรือยาแผนโบราณที่ไม่ได้ปรุงขึ้นเฉพาะสำหรับตน 4) ไม่กินผลิตภัณฑ์เสริมอาหารที่อวดอ้างสรรพคุณเกินจริง ซึ่งทุกคนในครัวเรือนต้องปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่อง ดังกล่าว ให้ครบทั้งสี่เรื่องเมื่อมีอาการเจ็บป่วย และไม่สามารถไปรับการรักษาที่สถานีอนามัย คลินิก หรือโรงพยาบาลได้ จึงจะผ่านเกณฑ์ ซึ่งจังหวัดแพร่ **มีครัวเรือนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 673 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.57**

ตัวชี้วัดที่ 4 ครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะปลอดภัย และได้มาตรฐานด้าน จะวัดผลใน 4 เรื่อง ได้แก่ 1) กินอาหารบรรจุสำเร็จต้องมีเครื่องหมาย อย. เช่น เกลือเสริมไอโอดีน น้ำปลา น้ำส้มสายชู อาหารกระป๋อง นม อาหารกล่องเป็นต้น 2) กินเนื้อสัตว์ต้องทำให้สุกด้วยความร้อน 3) กินผักต้องเป็นผักปลอดสารพิษหรือได้ทำการแช่ด้วยน้ำผสมด่างทับทิมแล้วล้างด้วยน้ำสะอาด

หลาย ๆ ครั้ง 4) ก่อนกินอาหารต้องล้างมือด้วยทุกครั้งและใช้ช้อนกลาง ซึ่งทุกคนในครัวเรือนได้ปฏิบัติเกี่ยวกับการกินอาหารครบทั้งสี่เรื่องจึงจะผ่านเกณฑ์ ซึ่งจังหวัดแพร่ **มีครัวเรือนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 445 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.38** เนื่องจากวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมในการกินและอาหารที่นิยมของคนแพร่ คือลาบดิบ ซึ่งมักจะพบเห็นจากการทำกินในครอบครัว การทำเพื่อเลี้ยงคนในเวลามีงานบุญ งานประเพณีต่าง ๆ หรือบางครั้ง อาจพบเห็นจากการแนะนำร้านอาหารพื้นเมืองที่นิยมลาบดิบ จึงทำให้คนแพร่นิยมกินอาหารที่สุกๆ ดิบๆ อย่างหลีกเลี่ยงได้ยาก แนวทางการแก้ไขปัญหาที่สำคัญในเรื่องนี้จึงน่าจะเน้นไปที่การรณรงค์ให้ความรู้ ความเข้าใจถึงโทษของการกินอาหารที่ไม่ถูกสุขลักษณะ โดยอาศัยประโยชน์ของระบบการสื่อสารและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยในการสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชน เนื่องจากเครือข่ายด้านการสื่อสารสามารถเข้าถึงได้แทบทุกจุดของชุมชน คาดว่าสิ่งเหล่านี้จะช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการกินของประชาชน โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ได้

จากคำนิยามของ “การออกกำลังกาย” ตามแบบสอบถามข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน คือการเคลื่อนไหวร่างกาย เช่น เดินจ้ำ วิ่ง/วิ่งเหยาะ ถีบจักรยาน เต้นแอโรบิค ว่ายน้ำ กระโดดเชือก หรือกีฬาประเภทฝึกความอดทน ทั้งนี้รวมถึงการทำงานประกอบอาชีพ เช่น หาบขนมขาย ถีบสามล้อ รับจ้าง หรือทำงานบ้าน งานสวน เป็นต้น วันละ 30 นาทีอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน เป็นต้น ซึ่งจากผลการสำรวจ จังหวัดแพร่ **มีจำนวนที่ผ่านเกณฑ์ทั้งสิ้น จำนวน 300,486 คน คิดเป็นร้อยละ 99.85 ของจำนวนที่สำรวจทั้งหมด** (ตกเกณฑ์จำนวน 444 คน คิดเป็นร้อยละ 0.15) ชี้ให้เห็นว่าคนแพร่ส่วนใหญ่มีการออกกำลังกาย ซึ่งอาจมีผลจากโครงสร้างประชากรของจังหวัดแพร่ ที่อยู่ในช่วงอายุ 26 ปีเต็ม – 49 ปี (ร้อยละ 30.73) รองลงมาอายุ 50 ปีเต็ม – 59 ปี (ร้อยละ 20.95) อายุ 15 ปีเต็ม – 25 ปี (ร้อยละ 10.51) และอายุ 6 ปีเต็ม – 14 ปี (ร้อยละ 7.64) ซึ่งจากช่วงอายุ ดังกล่าว จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่เป็นวัยแรงงาน และเป็นวัยที่สามารถออกกำลังกายตามคำนิยามข้างต้นได้

ปัจจุบันจังหวัดแพร่ มีผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปี มีมากเป็นอันดับ 1 ของช่วงอายุประชากร มีมากถึง จำนวน 84,105 คน คิดเป็นร้อยละ 27.09 เพิ่มขึ้นจากปี 2560 จำนวน 2,764 คน และคาดว่าแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้น เพราะประชากรที่มีอายุระหว่าง 50 ปีเต็ม – 59 ปี ของจังหวัดแพร่ มีจำนวน 65,036 คน คิดเป็นร้อยละ 20.95 จากผลการสำรวจด้านประชากรแยกตามอายุ ชี้ให้เห็นว่าจังหวัดแพร่กำลังจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 - 2564) ได้กล่าวถึงการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลกอย่างต่อเนื่อง เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรม ขณะที่โครงสร้างการผลิตจะเปลี่ยนจากการใช้แรงงาน เป็นการใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีมากขึ้น ทำให้การพัฒนาคนมุ่งสร้างให้มีความรู้ ทักษะ และความชำนาญ ควบคู่ไปกับการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อใช้ทดแทนกำลังแรงงานที่ขาดแคลน ขณะเดียวกัน ประเทศที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุจะมีรายจ่ายด้านสุขภาพเพิ่มขึ้น ทำให้งบประมาณสำหรับการลงทุนในการพัฒนาด้านอื่น ๆ ลดลง

สภาพแวดล้อมของคนแพร่

ตารางที่ 23 <u>หมวดที่ 2 สภาพแวดล้อม</u> 7 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด	ไม่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
ข้อ 8 ครัวเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัยและบ้านมีสภาพคงทนถาวร	118,050 คร.	70 คร.	0.06
ข้อ 9 ครัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ 5 ลิตรต่อวัน	118,050 คร.	90 คร.	0.08
ข้อ 10 ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ 45 ลิตรต่อวัน	118,050 คร.	99 คร.	0.08
ข้อ 11 ครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาดและถูกสุขลักษณะ	118,050 คร.	486 คร.	0.41
ข้อ 12 ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ	118,050 คร.	252 คร.	0.21
ข้อ 13 ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยและภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี	118,050 คร.	291 คร.	0.25
ข้อ 14 ครัวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	118,050 คร.	40 คร.	0.03

จากผลการสำรวจคุณภาพชีวิตของคนแพร่ ด้านสภาพแวดล้อมพบว่าตัวชี้วัดที่ตกเกณฑ์มากที่สุด **ได้แก่ ตัวชี้วัดข้อ 11 ครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด และถูกสุขลักษณะ** จากจำนวนที่สำรวจทั้งหมด 118,050 ครัวเรือน ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 486 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.41 ซึ่งอำเภอที่พบว่าตกเกณฑ์เฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ **อำเภอสองตกเกณฑ์ทั้งหมด 402 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.97** ลองลงมา คืออำเภอลอง อำเภอร้องกวาง และอำเภอสูงเม่น ตามลำดับ

ที่อยู่อาศัยถือว่าเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการดำรงชีพของมนุษย์ เพราะชีวิตของมนุษย์ส่วนใหญ่ เวลาสองในสามของแต่ละวัน มักจะใช้ชีวิตอยู่ที่บ้านพักอาศัย ทั้งการพักผ่อนหลับนอน และการทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในครอบครัว ส่วนเวลาที่เหลือเป็นเวลาของการทำงานหรือทำกิจกรรมในสถานที่อื่น ๆ ดังนั้น จึงนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่จะขาดเสียมิได้ เพราะเป็นสถานที่ที่มีประโยชน์ในการป้องกันความร้อน ความหนาว แดด ลม ฝน ตลอดจน ป้องกันสัตว์และแมลงมารบกวน แต่การมีบ้านพักอาศัยนั้นจำต้องคำนึงถึงคุณภาพในหลายๆ ด้าน ให้มีสภาพที่เหมาะสมต่อการพักอาศัยด้วย คือ จะต้องเป็นบ้านที่ถูกสุขลักษณะ ซึ่งก็มีข้อจำกัดในการจัดการสุขาภิบาลที่อยู่อาศัยให้มีความเหมาะสมได้ อาทิ

1. ข้อจำกัดทางด้านเศรษฐกิจ การสร้างบ้านพักอาศัยให้ถูกสุขลักษณะหรือถูกหลักสุขาภิบาลได้มากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นกับฐานะของผู้อยู่อาศัยเป็นสำคัญ
2. ข้อจำกัดที่เกี่ยวข้องกับสภาวะทางสังคม อัตราการเพิ่มประชากรและการโยกย้ายถิ่นฐาน
3. ข้อจำกัดทางการศึกษา

4. ข้อจำกัดทางด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม ความแตกต่างด้านขนบธรรมเนียมฯ มีส่วนในการกำหนดรูปทรงและการจัดสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย บ้านในเขตชนบท อาจสร้างเป็นรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน เป็นบ้านไม้ยกพื้นสูง และอาจมีการทำคอกสัตว์ใต้ถุนบ้านด้วย

ตัวชี้วัดที่ 12 ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ จากการสำรวจของจังหวัดแพร่ จำนวน 118,050 ครัวเรือน ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 252 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.21 พบมากในพื้นที่อำเภอเด่นชัย จำนวน 95 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.98 ลองลงมา คือ อำเภอลอง และอำเภอสอง สืบเนื่องมาจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการปรับปรุงก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานหลัก เช่นกลุ่มทำทำปุ๋ย (โรงงาน) ปรับปรุงก่อสร้างเส้นทางสายหลักของอำเภอ บ่อทิ้งขยะ เป็นต้น **ตัวชี้วัดที่ 13 ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัย และภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี** จากการสำรวจของจังหวัดแพร่ จำนวน 118,050 ครัวเรือน ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 291 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.25 สืบเนื่องมาจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายการขับขี่ยานพาหนะ เช่น ไม่ส่วนหมวกกันน็อก คาดเข็มขัดนิรภัย ยังมีปัจจัยอื่นๆ คือ

1 ภายในบ้านไม่มีการตรวจซ่อมแซมอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าให้อยู่ในสภาพดี สายไฟฟ้า ปลั๊กเสียบ หรือสวิตซ์ไฟ อาจทำให้เกิดมีอันตรายทำให้บาดเจ็บหรือถึงแก่ชีวิต

2 ไม่มีการป้องกันอันตรายหรืออุบัติเหตุจากการประกอบอาชีพ เช่น ไม่ปฏิบัติตมคำแนะนำในการใช้สารเคมีทางการเกษตร (ไม่สวมแว่นตา หน้ากากหรือผ้าปิดจมูก ถุงมือยาง ฯลฯ)

3 ไม่มีการเตรียมพร้อมรับมือกับอุบัติภัยและภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี หรือ การที่ประชาชนในชุมชน/หมู่บ้านไม่มีมีความตระหนัก ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการภัยพิบัติ

การศึกษาของคนแพร่

ตารางที่ 24 <u>หมวดที่ 3 การศึกษา</u> 5 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด	ไม่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
ข้อ 15 เด็กอายุ 3 - 5 ปี ได้รับการเลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน	6,132 คน	0	0.00
ข้อ 16 เด็กอายุ 6 - 14 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี	23,794 คน	158 คน	0.66
ข้อ 17 เด็กจบชั้น ม.3 ได้เรียนต่อชั้น ม.4 หรือเทียบเท่า	606 คน	7 คน	1.16
ข้อ 18 คนในครัวเรือนที่จบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มีงานทำ ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ	207 คน	0 คน	0.00
ข้อ 19 คนอายุ 15 – 59 ปี อ่านเขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้	193,488 คน	357 คน	0.18

จากผลการสำรวจคุณภาพชีวิตของคนแพร่ ด้านการศึกษาพบว่าตัวชี้วัดที่ตกเกณฑ์มากที่สุด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 16 เด็กอายุ 6 - 14 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี จากการสำรวจกลุ่มเป้าหมายจำนวน 23,794 คน ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 0.66 จากการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลฯ (ตามคำถามของแบบจัดเก็บข้อมูลฯ) และการบันทึกประมวลผลข้อมูลฯ ในหัวข้อนี้ อาจมีความเข้าใจผิดระหว่างผู้ออกแบบเขียนโปรแกรมบันทึกและประมวลผลข้อมูลฯ และผลการประมวลข้อมูลที่ออกมาขัดกับความเป็นจริงทางด้านการศึกษา พอสรุปได้ว่า

1. ตามระบบการศึกษาของประเทศไทย (ก่อนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้ออกประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการนับอายุเด็ก เพื่อเข้ารับการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของ สพฐ. รวมถึงแนวปฏิบัติในการรับเด็กเข้าศึกษา ปีการศึกษา 2560) เด็กที่มีอายุ 6 ปี จะเรียนอยู่ชั้นอนุบาล 3 (ยังไม่ได้เรียนประถม 1) ซึ่งไม่ว่าจะเป็นเด็กที่เรียนอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่าง ๆ หรือสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีชั้นอนุบาล จะมีการระบุช่วงอายุไว้ (ชั้นอนุบาลมีอายุระหว่าง 4 ปี – 6 ปี ชั้นประถม 1 อายุตั้งแต่ 7 ปีขึ้นไป)

2. จากข้อมูลฯ การจัดเก็บของผู้จัดเก็บข้อมูลฯ ระบุเด็กอายุ 6 ปี เรียนอยู่ชั้นอนุบาล (ยังไม่ได้เข้ารับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี) ซึ่งผู้บันทึกได้ดำเนินการบันทึกข้อมูลฯ ตามข้อมูลที่ผู้จัดเก็บข้อมูลฯ ส่งให้ แต่ผลการประมวลข้อมูลจากโปรแกรมฯ ระบุให้ตกเกณฑ์ในตัวชี้วัดนี้ ซึ่งหากพิจารณาตามข้อคำถามจะเห็นว่าตกเกณฑ์ แต่หากดูตามความเป็นจริงแล้วเด็กได้รับการศึกษา แต่เรียนอยู่ชั้นอนุบาล หากโปรแกรมฯ มีความยืดหยุ่นโยงฐานข้อมูลเข้าด้วยกัน ผลประมวลของตัวชี้วัดนี้ก็จะเปลี่ยนไป

สภาวะปัจจุบันด้านการศึกษา ซึ่งเป็นอีกภารกิจหนึ่งของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการที่ต้องวางแผนในการให้การช่วยเหลือแก้ไข และจากการสำรวจข้อมูล จปฐ. ในปีที่ผ่านมาพบว่าปัญหาที่ตกเกณฑ์ติดต่อกันทุกปี คือ ในหมวดการศึกษา “คนอายุ 15 – 59 ปี อ่านเขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่าย” และ “เด็กจบชั้น ม.3 ได้เรียนต่อชั้น ม.4 หรือเทียบเท่า” ซึ่งปัญหาดังกล่าว จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนระดับอำเภอและจังหวัด กำหนดเป้าหมาย โดยวางแผนร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล หรือ กศน. ในการส่งเสริมให้ความรู้ พัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ พัฒนาความรู้เพื่อประกอบอาชีพ พัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง สู่การเป็นพลเมืองไทยที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน คงไม่สามารถดำเนินการได้เพียงการฝึกอบรม 1 – 2 หลักสูตรเท่านั้น แต่ควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

การมีงานทำและมีรายได้ของคนแพร่

ตารางที่ 25 <u>หมวดที่ 4 การมีงานทำและมีรายได้</u> มี 4 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด	ไม่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
ข้อ 20 คนอายุ 15- 59 ปี มีอาชีพและมีรายได้	172,915 คน	844 คน	0.49
ข้อ 21 คนอายุ 60 ปีขึ้นไป มีอาชีพและรายได้	83,360 คน	4,854 คน	5.82
ข้อ 22 รายได้เฉลี่ยของคนในครัวเรือนต่อปี	118,050 คร.	257 คร.	0.22
ข้อ 23 ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน	118,050 คร.	4,710 คร.	3.99

จากผลการสำรวจคุณภาพชีวิตของคนแพร่ ด้านรายได้พบว่า **อำเภอที่มีรายได้บุคคลเฉลี่ย (บาท/ปี) มากที่สุด คือ อำเภอเมืองแพร่ (90,270.15 บาท) และอำเภอที่มีรายได้บุคคล**

เฉลี่ย (บาท/ปี) น้อยที่สุด คือ อำเภอวังชิ้น (56,619.58 บาท)

ส่วนรายจ่ายบุคคลรวมเฉลี่ย (บาท/ปี) มากที่สุด คือ อำเภอสูงเม่น (51,598.11 บาท) และอำเภอที่มีรายจ่ายบุคคลรวมเฉลี่ย (บาท/ปี) น้อยที่สุด คือ อำเภอวังชิ้น (33,079.61 บาท) ตัวชี้วัดที่ตกเกณฑ์มากที่สุด คือ ตัวชี้วัดที่ 21 คนอายุ 60 ปีขึ้นไปมีอาชีพและมีรายได้ ตกเกณฑ์ทั้งสิ้น จำนวน 4,854 คน คิดเป็นร้อยละ 5.82 จะเห็นได้ว่าในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 - 2564) ได้กล่าวถึงการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลกอย่างต่อเนื่อง ประชากรสูงอายุจะเพิ่มขึ้น และการเป็นสังคมผู้สูงอายุของประเทศสำคัญๆ ในโลก มีผลกระทบต่อการเคลื่อนย้ายกำลังคนข้ามประเทศ เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรม ขณะที่โครงสร้างการผลิตเปลี่ยนจากการใช้แรงงาน เป็นการใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีมากขึ้น ทำให้การพัฒนาคนมุ่งสร้างให้มีความรู้ ทักษะ และความชำนาญ ควบคู่ไปกับการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อใช้ทดแทนกำลังแรงงานที่ขาดแคลน ขณะเดียวกัน ประเทศที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุจะมีรายจ่ายด้านสุขภาพเพิ่มขึ้น ทำให้งบประมาณสำหรับการลงทุนในการพัฒนาด้านอื่น ๆ ลดลง โครงสร้างประชากรที่มีวัยสูงอายุเพิ่มขึ้น ขณะที่ประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานลดลง ประเทศไทยจะเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในปี 2568 ขณะที่สัดส่วนประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานลดลงอย่างลดลงเนื่อง ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 อาจกระทบต่อความต้องการแรงงานในระบบเศรษฐกิจในอนาคต การแข่งขันเพื่อแย่งชิงแรงงานจะมีมากขึ้น โดยเฉพาะแรงงานคุณภาพ ภาครัฐและครัวเรือนจะมีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในการดูแลและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในด้านต่าง ๆ ส่งผลต่อภาระงบประมาณของภาครัฐ และค่าใช้จ่ายของครัวเรือนในการดูแลสุขภาพ อนามัย และ การจัดสวัสดิการทางสังคม

แนวทางแก้ไขปัญหาการตกเกณฑ์ด้านนี้ ควรมีการพัฒนาระบบและกลไก ในการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้การจัดการความรู้ในการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ในการนี้ นักพัฒนาในพื้นที่จะต้องประยุกต์แนวทางการดำเนินงานเพื่อพัฒนาคุณภาพแรงงานไทย ดังนี้

1. ความถูกต้อง ครบถ้วนของข้อมูล จปฐ. ด้านรายได้ เพื่อวางแผนและกำหนดทิศทางในการพัฒนาในอนาคต
2. ส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่กลุ่มผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP อย่างยั่งยืนต่อไป
3. ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์และเพิ่มรายได้ให้กับชุมชน

ค่านิยมของคนแพร่

ตารางที่ 26 <u>หมวดที่ 5 ค่านิยม</u> 8 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด	ไม่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
ข้อ 24 คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา	310,447 คน	36,229 คน	11.67
ข้อ 25 คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่	291,334 คน	19,113 คน	6.16
ข้อ 26 คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	300,930 คน	622 คน	0.21
ข้อ 27 คนสูงอายุ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐหรือภาคเอกชน	84,117 คน	6 คน	0.01
ข้อ 28 คนพิการ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐหรือภาคเอกชน	9,131 คน	0 คน	0.00
ข้อ 29 ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	13,994 คน	0 คน	0.00
ข้อ 30 ครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น	118,050 คร.	65 คร.	0.06
ข้อ 31 ครอบครัวมีความอบอุ่น	118,050 คร.	69 คร.	0.06

จากผลการสำรวจคุณภาพชีวิตของคนแพร่ ด้านค่านิยมพบว่าตัวชี้วัดที่ ตกเกณฑ์มากที่สุดได้แก่ **ตัวชี้วัดที่ 24 คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา ตกเกณฑ์ทั้งสิ้น จำนวน 36,229 คน คิดเป็นร้อยละ 11.67 ซึ่งตกเกณฑ์มากเป็นอันดับหนึ่ง ตามเกณฑ์ตัวชี้วัดทั้ง 31 ตัว** ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแพร่ ที่มีการสำรวจพบว่าเยาวชนทั้งหญิง และชายมีแนวโน้มเป็นนักดื่มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป สาเหตุที่ทำให้แนวโน้มนักดื่มวัยรุ่นเพิ่มขึ้นมาจาก "เหล้ามือสอง" ที่ผู้ใหญ่ดื่มไม่หมดแล้วทิ้งไว้ ทำให้เด็กที่อยากรู้อยากลองนำไปดื่ม นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับรายงานสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รายจังหวัด พ.ศ. 2554 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่พบว่าในปี 2554 ภาคเหนือตอนบนมีการดื่มสุรามากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ ขณะที่จังหวัดพะเยา แพร่ เชียงใหม่ เชียงราย ถูกจัดอันดับ 1 - 4 ของจังหวัดที่มีการดื่มสุรามากที่สุดในประเทศ

แนวทางการแก้ไขปัญหาการตกเกณฑ์ จปฐ. ในเรื่องการดื่มสุราจำเป็นต้องแก้ไขที่ต้นเหตุ คือ เรื่องของค่านิยมและทัศนคติ ที่มีมาช้านานในเรื่องการใช้สุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานเลี้ยงสังสรรค์ต่างๆ หรือแม้แต่ในงานศพก็มีการจัดหาสุรามาไว้เลี้ยงผู้มาร่วมงาน ทำให้คนสามารถเข้าถึงการดื่มได้ง่ายขึ้น การแก้ไขปัญหาจำเป็นต้องมีการรณรงค์ในรูปแบบต่างๆ อย่างจริงจังโดยอาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผู้นำชุมชน และประชาชนต้องมีส่วนร่วมด้วย จึงจะแก้ปัญหาได้บรรลุผล มิฉะนั้น

แล้ว ปัญหานี้จะส่งผลเสียทุกระดับตั้งแต่ระดับครัวเรือน ชุมชน ไปจนถึงประเทศชาติ และเกิดผลกระทบทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจด้วย

จากการอภิปรายผล และการนำเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาคุณภาพชีวิตที่กล่าวมาข้างต้น เป็นเพียงแนวทางเบื้องต้น ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดกระบวนการเรียนรู้แก่ชุมชน และประชาชน เพื่อให้เกิดความตระหนักในความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง และลงมือดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและครัวเรือนให้มีความสุขอย่างยั่งยืน ซึ่งจะส่งผลต่อความสุขมวลรวมของชุมชน และประเทศชาติในที่สุด

รายงานคุณภาพชีวิตคนแพร่ ประจำปี 2561

ที่ปรึกษา

นายชาตรี	ธินนท์	พัฒนาการจังหวัดแพร่
นายกฤษฎากรณ์	กระเสาร์	หัวหน้ากลุ่มงานสารสนเทศการพัฒนาชุมชน
นายวีรกานต์	บุญตัน	หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมการพัฒนาชุมชน
นางพูนศรี	สวิง	หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชน

คณะผู้จัดทำ

นายเสกสรรค์	กาศโอสถ	นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ
นางญาณิฐา	ออธนศิริพงศ์	นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ
น.ส.พัชรี	ใจสบาย	นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ

ผู้เรียบเรียง/พิมพ์

นายเสกสรรค์	กาศโอสถ	นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ

ปีที่พิมพ์ มิถุนายน 2561

ขนาดหนังสือ A4 จำนวน 50 เล่ม

ภาคผนวก

ภาคผนวก

คำสั่งจังหวัดแพร่
ที่ ๓๙๗/๒๕๖๐

เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
จังหวัดแพร่ ประจำปี ๒๕๖๑

.....

คณะกรรมการพัฒนาชนบทแห่งชาติ (กชช.) มีมติเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๒ ให้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) เป็นประจำทุกปี เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนแก้ไขปัญหาและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และในปี ๒๕๖๑ กระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดนโยบายการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดเก็บและการใช้ประโยชน์จากข้อมูล จปฐ. เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้บรรลุความจำเป็นพื้นฐาน และส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการรับรู้ปัญหา ทราบสาเหตุ และแนวทางแก้ไขปัญหาต่างๆ ของตนเอง และชุมชน นำไปสู่การพึ่งพาตนเองได้ตลอดจนนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลไปใช้ในการวางแผนพัฒนาในทุกระดับอย่างจริงจัง และเป็นระบบของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัด

เพื่อให้การจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑ เป็นไปตามแนวทางในการบริหารการจัดเก็บข้อมูลฯ อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และสามารถจัดเก็บข้อมูลได้ครบถ้วน ถูกต้องมีคุณภาพ ครบทุกครัวเรือนและทุกหมู่บ้าน/ชุมชน รวมทั้งสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างแท้จริงในทุกระดับ จึงแต่งตั้งคณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ระดับจังหวัด ประจำปี ๒๕๖๑ ดังนี้

๑. คณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) จังหวัดแพร่ ประจำปี ๒๕๖๑ ประกอบด้วย

๑.๑	รองผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ (รับผิดชอบงานสำนักงานพัฒนาชุมชน)	หัวหน้าคณะทำงาน
๑.๒	ปลัดจังหวัดแพร่	คณะทำงาน
๑.๓	นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดแพร่	คณะทำงาน
๑.๔	พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแพร่	คณะทำงาน
๑.๕	อุตสาหกรรมจังหวัดแพร่	คณะทำงาน
๑.๖	วัฒนธรรมจังหวัดแพร่	คณะทำงาน
๑.๗	เกษตรจังหวัดแพร่	คณะทำงาน
๑.๘	ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดแพร่	คณะทำงาน
๑.๙	ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่เขต ๑	คณะทำงาน
๑.๑๐	ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่เขต ๒	คณะทำงาน
๑.๑๑	ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดแพร่	คณะทำงาน

/๑.๑๒ ผู้อำนวยการศูนย์...

๑.๑๒ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานแพร่	คณะทำงาน
๑.๑๓ เกษตรและสหกรณ์จังหวัดแพร่	คณะทำงาน
๑.๑๔ แรงงานจังหวัดแพร่	คณะทำงาน
๑.๑๕ สถิติจังหวัดแพร่	คณะทำงาน
๑.๑๖ พาณิชย์จังหวัดแพร่	คณะทำงาน
๑.๑๗ ท้องถิ่นจังหวัดแพร่	คณะทำงาน
๑.๑๘ ประชาสัมพันธ์จังหวัดแพร่	คณะทำงาน
๑.๑๙ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดแพร่	คณะทำงาน
๑.๒๐ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่	คณะทำงาน
๑.๒๑ นายกเทศมนตรีเมืองแพร่	คณะทำงาน
๑.๒๒ ประธานเครือข่าย OTOP จังหวัดแพร่	คณะทำงาน
๑.๒๓ ประธานศูนย์ประสานงานองค์การชุมชน (ศอช.) จังหวัดแพร่	คณะทำงาน
๑.๒๔ ประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีจังหวัดแพร่ (กพสจ.)	คณะทำงาน
๑.๒๕ ประธานชมรมอาสาพัฒนาชุมชน (ผู้นำ อช.) จังหวัดแพร่	คณะทำงาน
๑.๒๖ พัฒนาการจังหวัดแพร่	คณะทำงานและเลขานุการ
๑.๒๗ หัวหน้ากลุ่มงานสารสนเทศการพัฒนาชุมชน สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๒๘ นักวิชาการพัฒนาชุมชน (ที่ได้รับมอบหมาย) สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้

๑. บริหารการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ของจังหวัดแพร่ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และแล้วเสร็จตามห้วงระยะเวลาที่กำหนด

๒. จัดให้มีการประชุมชี้แจง หรือฝึกอบรมคณะทำงานฯ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ ความเข้าใจ เห็นความสำคัญของข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ให้สามารถจัดเก็บข้อมูลได้ถูกต้องและมีคุณภาพ

๓. ติดตามผล ตรวจสอบ และให้คำแนะนำในการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ให้มีความถูกต้อง ครบถ้วน และมีคุณภาพ

๔. ประชาสัมพันธ์การจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ให้ทุกภาคส่วนและประชาชนได้รับทราบ และเห็นความสำคัญอย่างทั่วถึง

๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ในการวางแผนแก้ไขปัญหาของชุมชนและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๖. จัดให้มีการประชุมเพื่อตรวจสอบ และรับรองความถูกต้อง ครบถ้วน ของข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)

๗. ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย

/๒. คณะทำงานติดตาม...

๒. คณะทำงานตรวจสอบคุณภาพ และมาตรฐานการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ระดับจังหวัด ประจำปี ๒๕๖๑ ประกอบด้วย

๒.๑ อำเภอเมืองแพร่ ประกอบด้วย

๑) หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชน สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่ หัวหน้าคณะทำงาน

๒) นางสาวสุรางคนา ภักดี นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่ คณะทำงานและเลขานุการ

๒.๒ อำเภอสูงเม่น ประกอบด้วย

๑) หัวหน้ากลุ่มงานสารสนเทศการพัฒนาชุมชน สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่ หัวหน้าคณะทำงาน

๒) นางสาวนรินธร ท่าข้าม นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่ คณะทำงานและเลขานุการ

๒.๓ อำเภอเด่นชัย ประกอบด้วย

๑) หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมการพัฒนาชุมชน สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่ หัวหน้าคณะทำงาน

๒) นางสาวพัชรี ใจสบาย นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่ คณะทำงานและเลขานุการ

๒.๔ อำเภอลอง ประกอบด้วย

๑) นางกาญจนา ม่านต๊ะ นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ หัวหน้าคณะทำงาน

๒) นายเสกสรรค์ กาศโอสถ นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่ คณะทำงานและเลขานุการ

๒.๕ อำเภอวังชิ้น ประกอบด้วย

๑) นายวิรัตน์ สร้อยสุด นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ หัวหน้าคณะทำงาน

๒) นางชนิตา สิงห์นิกร นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่ คณะทำงานและเลขานุการ

๒.๖ อำเภอร้องกวาง ประกอบด้วย

๑) หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่ หัวหน้าคณะทำงาน

๒) นางพรรณิภา มิ่งขวัญ นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่ คณะทำงานและเลขานุการ

๒.๗ อำเภอสอง ประกอบด้วย

๑) นางนัยนันท์ ชูสกุลนิติสินธ์ นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่ หัวหน้าคณะทำงาน

๒) นางสาวสุภาวดี วงค์ฮู้ นักวิชาการพัฒนาชุมชนปฏิบัติการ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่ คณะทำงานและเลขานุการ

๒.๘ อำเภอหนองม่วงไข่ ประกอบด้วย

๑) นางเปรมฤทัย ไกรวิจิตร นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ หัวหน้าคณะทำงาน

๓) นางพิชชานิจ เชียงวงค์ นักวิชาการพัฒนาชุมชนปฏิบัติการ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่ คณะทำงานและเลขานุการ

/.ให้มีหน้าที่...

ให้มีหน้าที่ ดังนี้

๑. สนับสนุน/นิเทศ ตรวจสอบคุณภาพ และมาตรฐานการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ติดตาม เร่งรัด การจัดเก็บข้อมูล ประจำปี ๒๕๖๑ ทันทีเมื่อเริ่มดำเนินการจัดเก็บ บันทึกและประมวลผลข้อมูล โดยยึดแผนปฏิบัติการการบริหารการจัดเก็บข้อมูลฯ ตามที่คณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูลฯ ระดับจังหวัดมอบหมาย

๒. สนับสนุนการบริหารการจัดเก็บข้อมูลฯ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วน แก่คณะทำงานฯ ระดับอำเภอ ระดับตำบล และภาคีการพัฒนา

๓. ติดตาม ตรวจสอบ ความถูกต้องและครบถ้วนของข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ประจำปี ๒๕๖๐ ของแต่ละอำเภอ และประมวลผลเป็นภาพรวมของจังหวัด

๔. สรุปผลการติดตามการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ประจำปี ๒๕๖๑ และรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับ

๕. ประชาสัมพันธ์ การจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ประจำปี ๒๕๖๑ การใช้ประโยชน์จากข้อมูลฯ ในการวางแผน แก้ไขปัญหา และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น

๖. ปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๐

(นายโชคดี อมรวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

จำนวนประชากร จำแนกตามช่วงอายุ ปี 2561 ที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนในวันสำรวจ
ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับจังหวัด ปี 2561

จังหวัดแพร่ ภาคเหนือ

มีครัวเรือนทั้งหมด	118,050	ครัวเรือน
จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่จริง ทั้งหมด	310,447	คน
เพศชาย	149,659	คน
เพศหญิง	160,788	คน

จำแนกตามช่วงอายุในข้อมูล จปฐ.

ช่วงอายุ	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1 เดือน ถึง 5 เดือน	177	0.06	163	0.05	340	0.11
6 เดือน ถึง 1 ปี 0 เดือน	468	0.15	441	0.14	909	0.29
1 ปี 1 เดือน – 2 ปี	1,109	0.36	1,050	0.34	2,159	0.70
3 ปี – 5 ปี	3,096	1.00	3,013	0.97	6,109	1.97
6 ปี – 12 ปี	9,346	3.01	8,700	2.80	18,046	5.81
13 ปี – 14 ปี	2,895	0.93	2,786	0.90	5,681	1.83
15 ปี – 18 ปี	5,824	1.88	5,629	1.81	11,453	3.69
19 ปี – 25 ปี	10,870	3.50	10,314	3.32	21,184	6.82
26 ปี – 34 ปี	15,331	4.94	14,425	4.65	29,756	9.58
35 ปี – 49 ปี	31,864	10.26	33,805	10.89	65,669	21.15
50 ปี – 59 ปี	30,627	9.87	34,409	11.08	65,036	20.95
60 ปี ขึ้นไป	38,052	12.26	46,053	14.83	84,105	27.09
รวม	149,659	48.21	160,788	51.79	310,447	100.00

พิมพ์เมื่อ 2018-05-21 15:33:02

จำนวนประชากร จำแนกตามช่วงอายุสากล ปี 2561 ที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนในวันสำรวจ
ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับจังหวัด ปี 2561

จังหวัดแพร่ ภาคเหนือ

จำแนกตามช่วงอายุแบบสากล

ช่วงอายุ	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
101 ปีขึ้นไป	7	0.00	18	0.01	25	0.01
96 - 100 ปี	46	0.01	80	0.03	126	0.04
91 - 95 ปี	219	0.07	358	0.12	577	0.19
86 - 90 ปี	979	0.32	1,443	0.46	2,422	0.78
81 - 85 ปี	2,131	0.69	3,325	1.07	5,456	1.76
76 - 80 ปี	3,923	1.26	5,253	1.69	9,176	2.96
71 - 75 ปี	5,576	1.80	6,930	2.23	12,506	4.03
66 - 70 ปี	8,975	2.89	10,381	3.34	19,356	6.23
61 - 65 ปี	13,173	4.24	14,928	4.81	28,101	9.05
56 - 60 ปี	15,279	4.92	16,976	5.47	32,255	10.39
51 - 55 ปี	15,447	4.98	17,407	5.61	32,854	10.58
46 - 50 ปี	13,059	4.21	14,715	4.74	27,774	8.95
41 - 45 ปี	10,320	3.32	11,215	3.61	21,535	6.94
36 - 40 ปี	9,511	3.06	9,394	3.03	18,905	6.09
31 - 35 ปี	8,796	2.83	8,369	2.70	17,165	5.53
26 - 30 ปี	8,433	2.72	7,900	2.54	16,333	5.26
21 - 25 ปี	7,746	2.50	7,421	2.39	15,167	4.89
16 - 20 ปี	7,460	2.40	7,185	2.31	14,645	4.72
11 - 15 ปี	7,223	2.33	6,805	2.19	14,028	4.52
6 - 10 ปี	6,506	2.10	6,018	1.94	12,524	4.03
1 - 5 ปี	4,492	1.45	4,335	1.40	8,827	2.84
น้อยกว่า 1 ปี	358	0.12	332	0.11	690	0.22
รวม	149,659	48.21	160,788	51.79	310,447	100.00

พิมพ์เมื่อ 2018-05-21 15:36:51

จำนวนประชากร จำแนกตามช่วงอายุ ปี 2561 ที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนในวันสำรวจ
ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับจังหวัด

จังหวัดแพร่ ภาคเหนือ

มีครัวเรือนทั้งหมด	118,050	ครัวเรือน
จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่จริง ทั้งหมด	310,447	คน
เพศชาย	149,659	คน
เพศหญิง	160,788	คน

จำแนกตามช่วงอายุตามวัยแรงงาน

ช่วงอายุ	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
เด็ก (0 ปี - 14 ปี)	17,091	5.51	16,153	5.20	33,244	10.71
วัยแรงงาน (15 ปี - 59 ปี)	94,516	30.45	98,582	31.75	193,098	62.20
ผู้สูงอายุ (มากกว่า 60 ปีเต็ม)	38,052	12.26	46,053	14.83	84,105	27.09
รวม	149,659	48.21	160,788	51.79	310,447	100.00

พิมพ์เมื่อ 2018-05-21 15:36:36

จำนวนประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา ปี 2561
ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับจังหวัด

จังหวัดแพร่ ภาคเหนือ

มีครัวเรือนทั้งหมด	118,050	ครัวเรือน
จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่จริง ทั้งหมด	310,447	คน
เพศชาย	149,659	คน
เพศหญิง	160,788	คน

จำแนกตามระดับการศึกษา

การศึกษา	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ไม่เคยศึกษา	3,223	1.04	4,326	1.39	7,549	2.43
อนุบาล/ศูนย์เด็กเล็ก	3,320	1.07	3,227	1.04	6,547	2.11
ต่ำกว่าชั้นประถมฯ (ป.4, ป.7, ป.6)	5,178	1.67	5,992	1.93	11,170	3.60
ประถมฯ (ป.4, ป.7, ป.6)	68,989	22.22	80,457	25.92	149,446	48.14
ม.ต้น (มศ.1-3 หรือ ม.1-3)	22,183	7.15	18,156	5.85	40,339	12.99
ม.ปลาย (มศ.4-5 หรือ ม.4-6 ห	23,003	7.41	20,676	6.66	43,679	14.07
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า หรือ ปวส.	8,265	2.66	6,568	2.12	14,833	4.78
ป.ตรี หรือเทียบเท่า	14,418	4.64	19,915	6.41	34,333	11.06
สูงกว่าปริญญาตรี	1,080	0.35	1,471	0.47	2,551	0.82
รวม	149,659	48.21	160,788	51.79	310,447	100.00

จำนวนประชากร จำแนกตามประเภทอาชีพ ปี 2561
ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับจังหวัด

จังหวัดแพร่ ภาคเหนือ

มีครัวเรือนทั้งหมด	118,050	ครัวเรือน
จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่จริง ทั้งหมด	310,447	คน
เพศชาย	149,659	คน
เพศหญิง	160,788	คน

จำแนกตามประเภทอาชีพ

ประเภทอาชีพ	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
กำลังศึกษา	25,159	8.10	24,939	8.03	50,098	16.14
ไม่มีอาชีพ	9,287	2.99	16,051	5.17	25,338	8.16
เกษตร-ทำนา	29,534	9.51	26,918	8.67	56,452	18.18
เกษตร-ทำไร่	4,767	1.54	3,960	1.28	8,727	2.81
เกษตร-ทำสวน	2,736	0.88	2,530	0.81	5,266	1.70
เกษตร-ประมง	6	0.00	5	0.00	11	0.00
เกษตร-ปศุสัตว์	214	0.07	94	0.03	308	0.10
พนักงาน-รับราชการ	6,922	2.23	7,095	2.29	14,017	4.52
พนักงาน-รัฐวิสาหกิจ	547	0.18	430	0.14	977	0.31
พนักงานบริษัท	2,300	0.74	2,517	0.81	4,817	1.55
รับจ้างทั่วไป	50,699	16.33	48,298	15.56	98,997	31.89
ค้าขาย	8,929	2.88	16,535	5.33	25,464	8.20
ธุรกิจส่วนตัว	3,167	1.02	2,654	0.85	5,821	1.88
อาชีพอื่นๆ	5,392	1.74	8,762	2.82	14,154	4.56
รวม	149,659	48.21	160,788	51.79	310,447	100.00

พิมพ์เมื่อ 2018-05-21 15:37:11

จำนวนครัวเรือน จำแนกตามอาชีพ
ระดับจังหวัด ปี 2561

จังหวัดแพร่ ภาคเหนือ

ประเภทอาชีพ	จำนวนครัวเรือน
กำลังศึกษา	331
ไม่มีอาชีพ	13,737
เกษตร-ทำนา	29,630
เกษตร-ทำไร่	4,582
เกษตร-ทำสวน	2,894
เกษตร-ประมง	6
เกษตร-ปศุสัตว์	167
พนักงาน-รับราชการ	6,111
พนักงาน-รัฐวิสาหกิจ	369
พนักงานบริษัท	917
รับจ้างทั่วไป	36,511
ค้าขาย	11,994
ธุรกิจส่วนตัว	2,947
อาชีพอื่นๆ	7,854
รวมทั้งสิ้น	118,050

พิมพ์เมื่อ 2018-05-21 15:37:47

จำนวนประชากร จำแนกตามศาสนา ปี 2561
ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับจังหวัด

จังหวัดแพร่ ภาคเหนือ

มีครัวเรือนทั้งหมด	118,050	ครัวเรือน
จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่จริง ทั้งหมด	310,447	คน
เพศชาย	149,659	คน
เพศหญิง	160,788	คน

จำแนกตามศาสนา

ศาสนา	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
พุทธ	148,735	47.91	159,794	51.47	308,529	99.38
คริสต์	894	0.29	955	0.31	1,849	0.60
อิสลาม	24	0.01	34	0.01	58	0.02
ซิกส์	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ฮินดู	0	0.00	0	0.00	0	0.00
อื่นๆ	6	0.00	5	0.00	11	0.00
รวม	149,659	48.21	160,788	51.79	310,447	100.00

พิมพ์เมื่อ 2018-05-21 15:37:24

จำนวนประชากร จำแนกตามสถานะร่างกาย ปี 2561
ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับจังหวัด

จังหวัดแพร่ ภาคเหนือ

มีครัวเรือนทั้งหมด	118,050	ครัวเรือน
จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่จริง ทั้งหมด	310,447	คน
เพศชาย	149,659	คน
เพศหญิง	160,788	คน

จำแนกตามสถานะร่างกาย

สถานะร่างกาย	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ปกติ	140,094	45.13	148,715	47.90	288,809	93.03
ผู้พิการอย่างเดียว	3,940	1.27	3,704	1.19	7,644	2.46
ผู้ป่วยเป็นโรคเรื้อรังอย่างเดียว	5,025	1.62	7,487	2.41	12,512	4.03
ผู้ที่ทั้งพิการและป่วยเป็นโรคเรื้อ	600	0.19	882	0.28	1,482	0.48
รวม	149,659	48.21	160,788	51.79	310,447	100.00

พิมพ์เมื่อ 2018-05-21 15:37:33

รายงานรายได้เฉลี่ยครัวเรือน
ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับจังหวัด ปี 2561

จังหวัดแพร่ ภาคเหนือ

ที่	พื้นที่	จำนวนครัวเรือน	จำนวนคน	แหล่งรายได้ของครัวเรือน (บาท/ปี)				รายได้ครัวเรือน เฉลี่ย (บาท/ปี)	รายได้บุคคล เฉลี่ย (บาท/ปี)
				อาชีพหลัก	อาชีพรอง	รายได้อื่น	ทำ-หาเอง		
1	เมืองแพร่	30,384	83,207	194,563.89	21,167.51	22,239.61	9,235.02	247,206.04	90,270.15
2	ร้องกวาง	10,945	28,524	117,259.86	23,199.49	23,455.91	26,178.49	190,093.75	72,941.25
3	ลอง	14,490	40,848	109,151.87	29,879.52	23,033.30	15,257.07	177,321.76	62,901.30
4	สูงเม่น	21,792	58,329	165,244.22	24,966.00	22,457.44	11,126.34	223,794.00	83,610.53
5	เด่นชัย	9,741	25,085	146,951.71	20,461.53	16,075.54	7,569.39	191,058.17	74,191.66
6	สอง	13,550	29,162	96,375.44	21,473.84	17,128.37	8,466.95	143,444.60	66,650.93
7	วังชิ้น	11,596	30,940	80,882.49	30,271.32	23,498.29	16,418.08	151,070.18	56,619.58
8	หนองม่วงไข่	5,552	14,352	143,459.86	30,977.45	20,903.10	10,956.78	206,297.19	79,805.05
เฉลี่ยรวมทุกพื้นที่		118,050	310,447	142,731.02	24,459.00	21,455.48	12,455.21	201,100.71	76,470.18

พิมพ์เมื่อ 2018-05-21 15:34:00

พิมพ์เมื่อ 2018-05-21 15:34:00

รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี
ระดับจังหวัด ปี 2561

จังหวัดแพร่ ภาคเหนือ

ที่	พื้นที่	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี
1	เมืองแพร่	90,270.15
2	ร้องกวาง	72,941.25
3	ลอง	62,901.30
4	สูงเม่น	83,610.53
5	เด่นชัย	74,191.66
6	สอง	66,650.93
7	วังชิ้น	56,619.58
8	หนองม่วงไข่	79,805.05
	เฉลี่ยทั้งสิ้น	76,470.18

พิมพ์เมื่อ 2018-05-21 15:33:08

รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อเดือน
ระดับจังหวัด ปี 2561

จังหวัดแพร่ ภาคเหนือ

ที่	พื้นที่	รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อเดือน
1	เมืองแพร่	20,600.50
2	ร้องกวาง	15,841.15
3	ลอง	14,776.81
4	สูงเม่น	18,649.50
5	เด่นชัย	15,921.51
6	สอง	11,953.72
7	วังชิ้น	12,589.18
8	หนองม่วงไข่	17,191.43
	เฉลี่ยทั้งสิ้น	16,758.39

พิมพ์เมื่อ 2018-05-21 15:33:36

รายงานรายจ่ายเฉลี่ยครัวเรือน
ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับจังหวัด ปี 2561

จังหวัดแพร่ ภาคเหนือ

ที่	พื้นที่	จำนวนครัวเรือน	จำนวนคน	แหล่งรายจ่ายของครัวเรือน (บาท/ปี)				รายจ่ายครัวเรือน เฉลี่ย (บาท/ปี)	รายจ่ายบุคคล เฉลี่ย (บาท/ปี)
				ต้นทุนการผลิต	อุปโภคบริโภค ที่จำเป็น	อุปโภคบริโภค ที่ไม่จำเป็น	ชำระหนี้สิน		
1	เมืองแพร่	30,384	83,207	24,200.08	78,138.45	18,343.04	18,935.87	139,617.44	50,982.93
2	ร้องกวาง	10,945	28,524	27,235.89	57,212.11	12,534.41	33,125.52	130,107.93	49,923.97
3	ลอง	14,490	40,848	20,937.65	65,193.08	15,275.99	14,545.23	115,951.95	41,131.61
4	สูงเม่น	21,792	58,329	19,477.15	81,945.28	17,908.32	18,778.01	138,108.76	51,598.11
5	เด่นชัย	9,741	25,085	20,681.48	69,620.88	17,074.61	16,292.59	123,669.56	48,023.33
6	สอง	13,550	29,162	23,508.58	42,806.68	8,979.29	17,627.35	92,921.89	43,175.76
7	วังชิ้น	11,596	30,940	20,440.33	40,326.91	11,754.36	15,740.14	88,261.74	33,079.61
8	หนองม่วงไข่	5,552	14,352	25,030.95	59,677.76	13,599.18	20,432.47	118,740.36	45,934.12
เฉลี่ยรวมทุกพื้นที่		118,050	310,447	22,509.29	65,971.31	15,298.01	19,071.56	122,850.18	46,714.78

พิมพ์เมื่อ 2018-05-21 15:34:11

พิมพ์เมื่อ 2018-05-21 15:34:11

ระดับความสุขเฉลี่ย
ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับจังหวัด ปี 2561

จังหวัดแพร่ ภาคเหนือ

ที่	พื้นที่	ระดับความสุขเฉลี่ยของคนในครัวเรือน
1	เมืองแพร่	8.16
2	ร้องกวาง	7.95
3	ลอง	7.97
4	สูงเม่น	8.25
5	เด่นชัย	8.04
6	สอง	7.82
7	วังชิ้น	7.90
8	หนองม่วงไข่	7.95
	ระดับความสุขเฉลี่ย	8.05

พิมพ์เมื่อ 2018-05-21 15:34:25

รายงานสัดส่วนครัวเรือนที่มีกรรมสิทธิ์ในบ้านและที่ดินเป็นของตัวเอง
ระดับจังหวัด ปี 2561

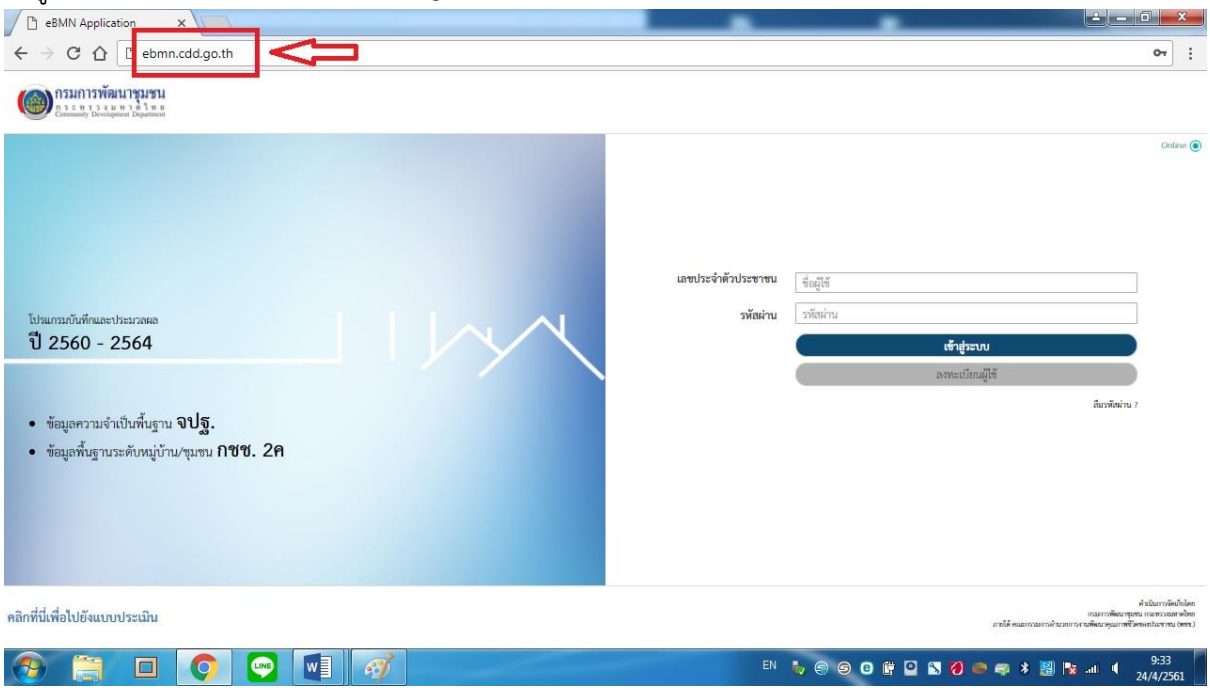
จังหวัดแพร่ ภาคเหนือ

ที่	พื้นที่	จำนวนครัวเรือนทั้งหมด	จำนวนครัวเรือนที่มีกรรมสิทธิ์	สัดส่วนครัวเรือนที่มีกรรมสิทธิ์ (ร้อยละ)
1	เมืองแพร่	30,384	29,551	97.26
2	ร้องกวาง	10,945	10,132	92.57
3	ลอง	14,490	13,535	93.41
4	สูงเม่น	21,792	21,330	97.88
5	เด่นชัย	9,741	7,961	81.73
6	สอง	13,550	13,006	95.99
7	วังชิ้น	11,596	11,099	95.71
8	หนองม่วงไข่	5,552	5,373	96.78
	รวมทั้งสิ้น	118,050	111,987	94.86

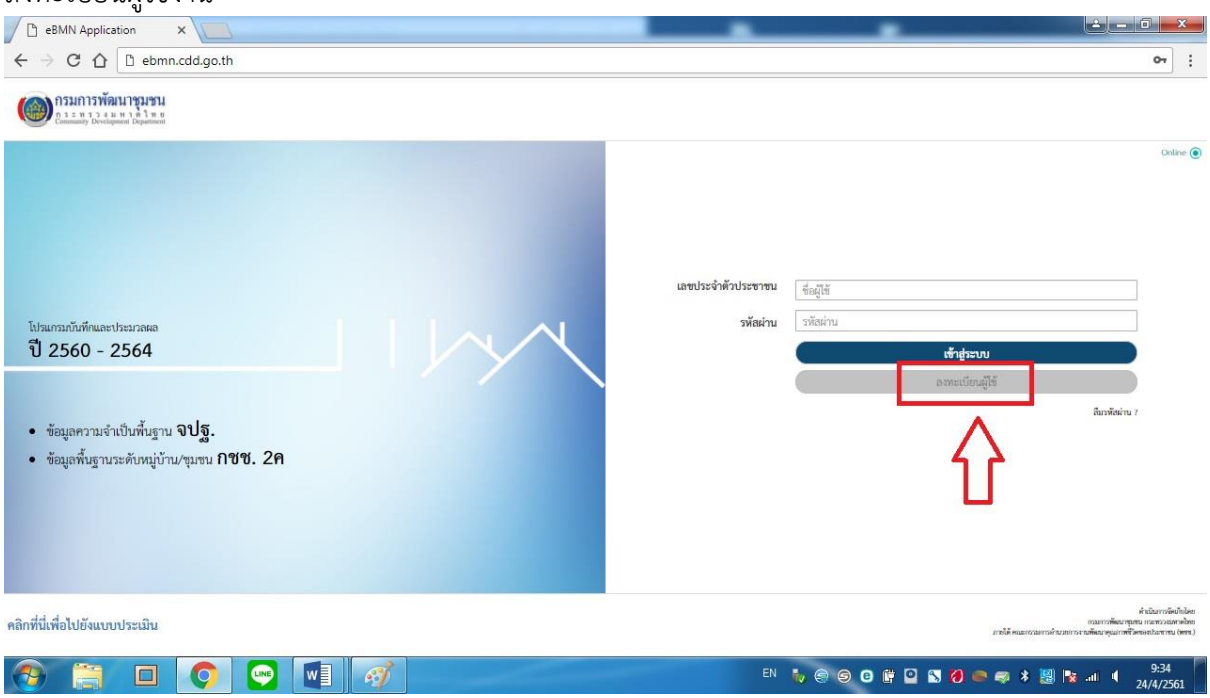
พิมพ์เมื่อ 2018-05-21 15:51:33

คู่มือการเข้าใช้งานดูข้อมูล จปฐ.ออนไลน์

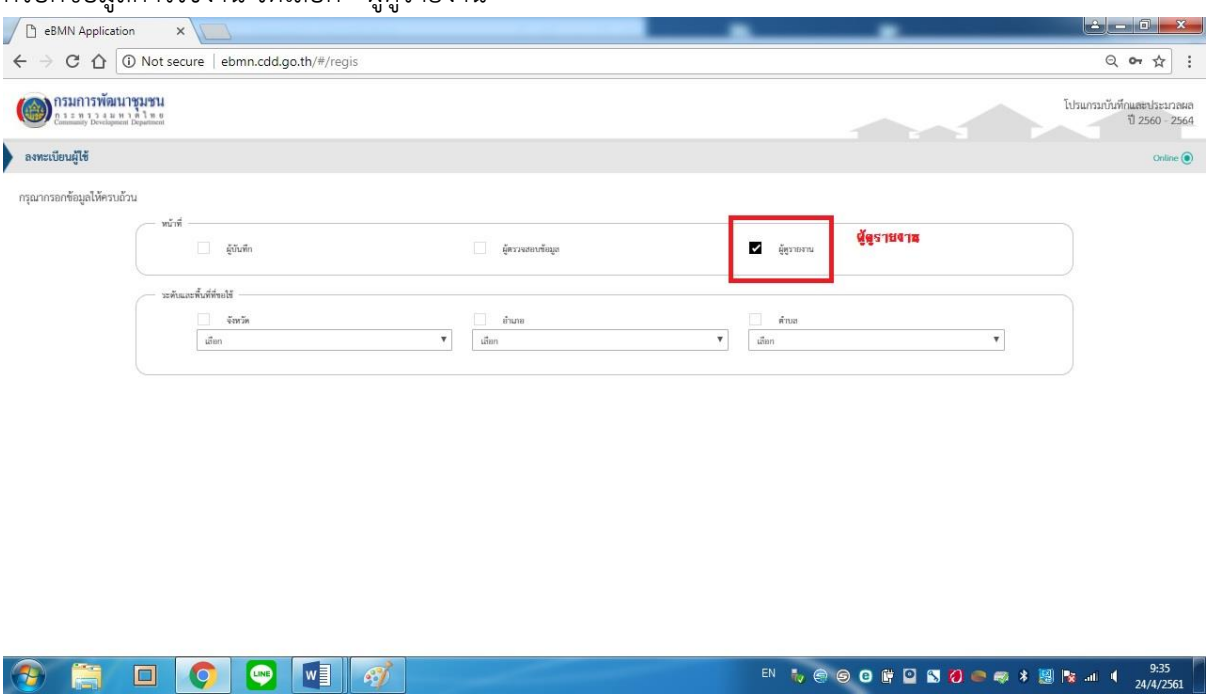
1. ให้ผู้สมัครเข้าไปที่เว็บไซต์ ebmn.cdd.go.th

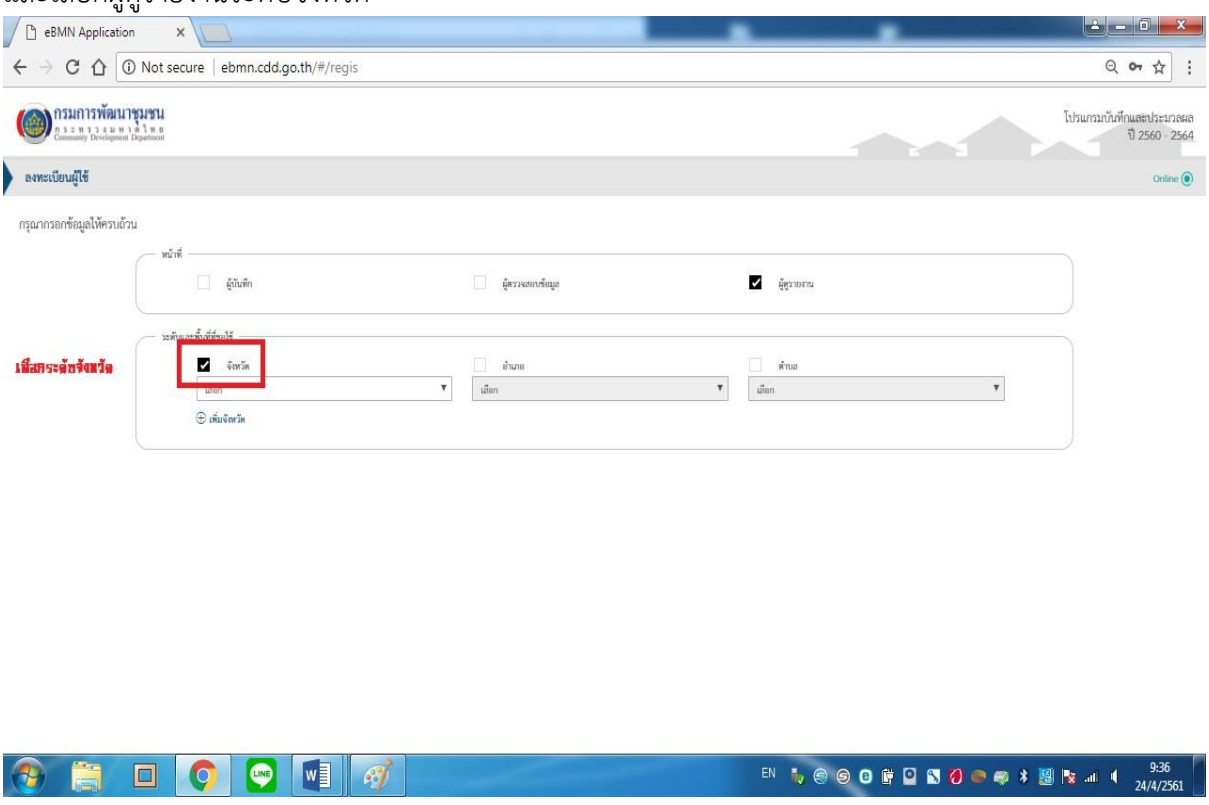
2. ลงทะเบียนผู้ใช้งาน

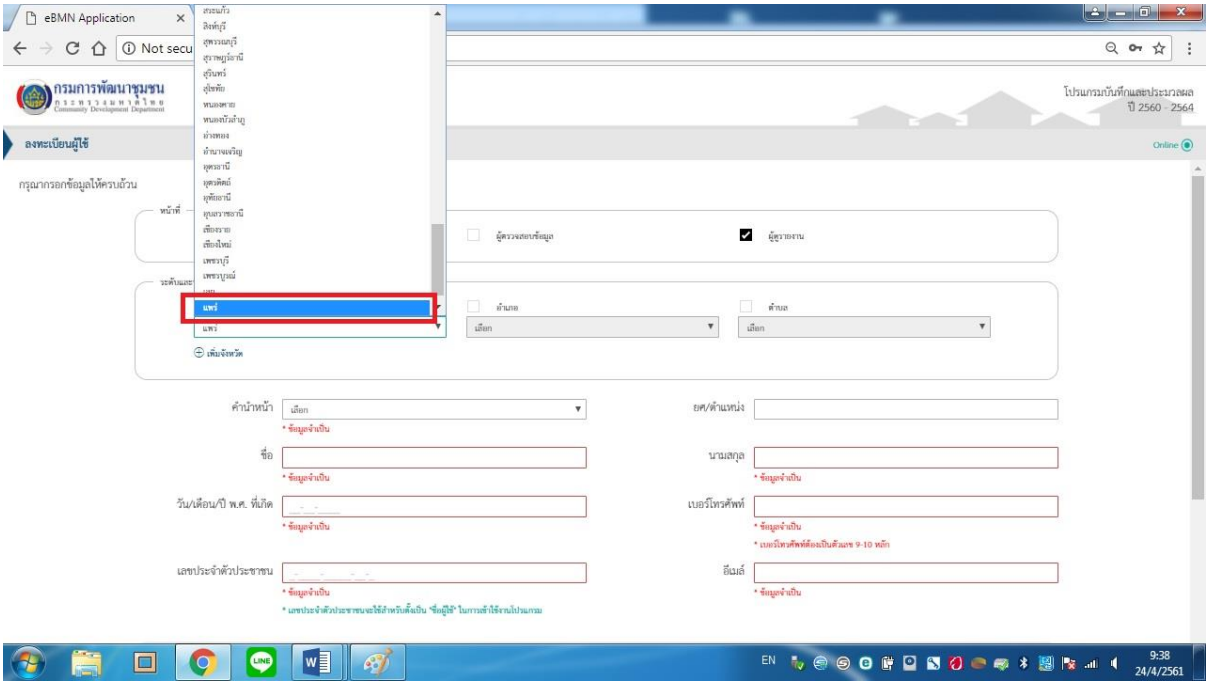

3. กรอกข้อมูลการใช้งาน ให้เลือก “ผู้ดูรายงาน”

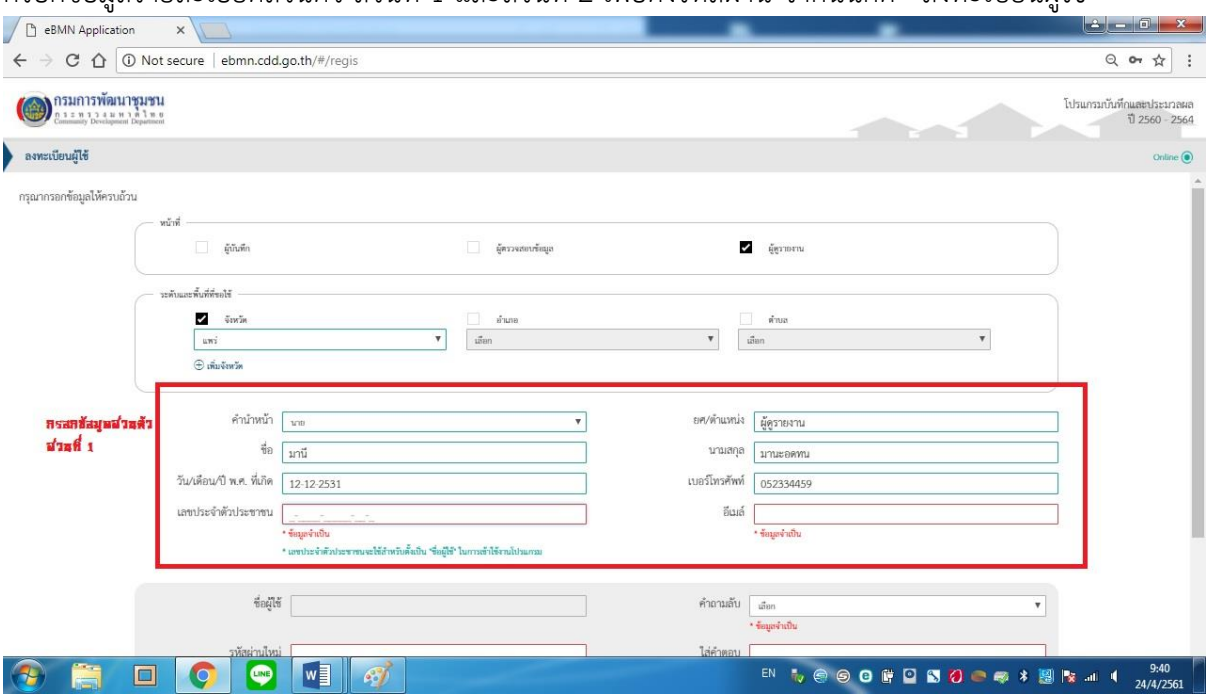

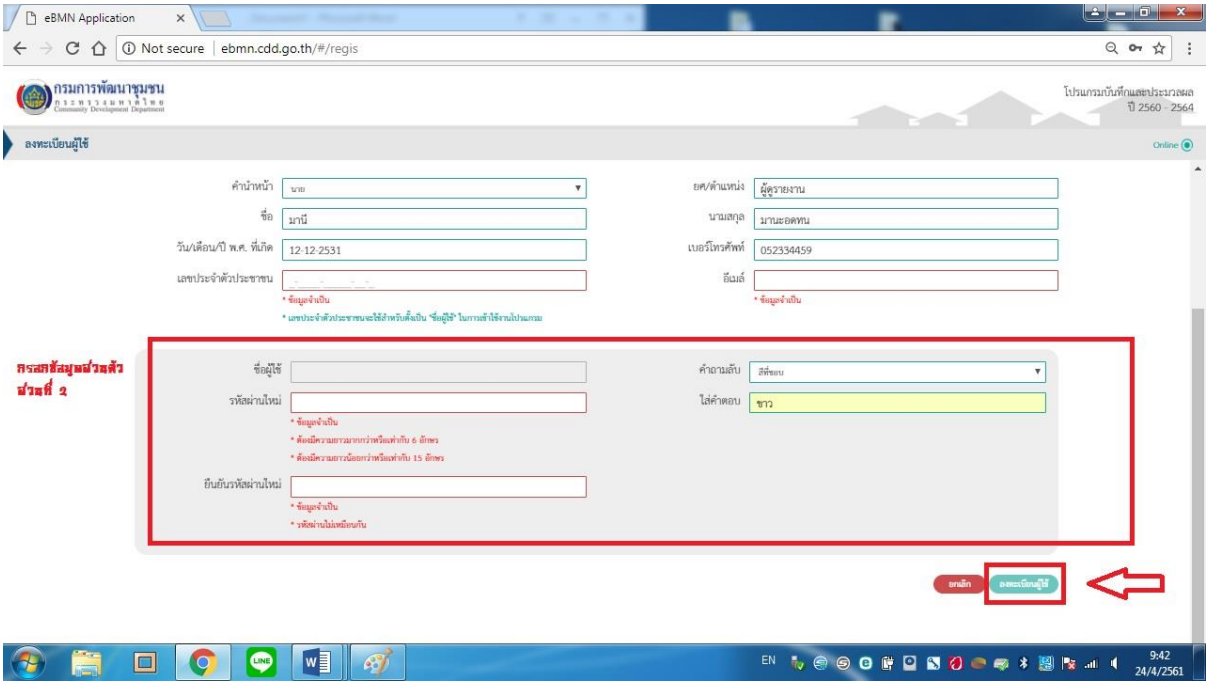
4. และเลือกผู้ดูรายงานระดับจังหวัด

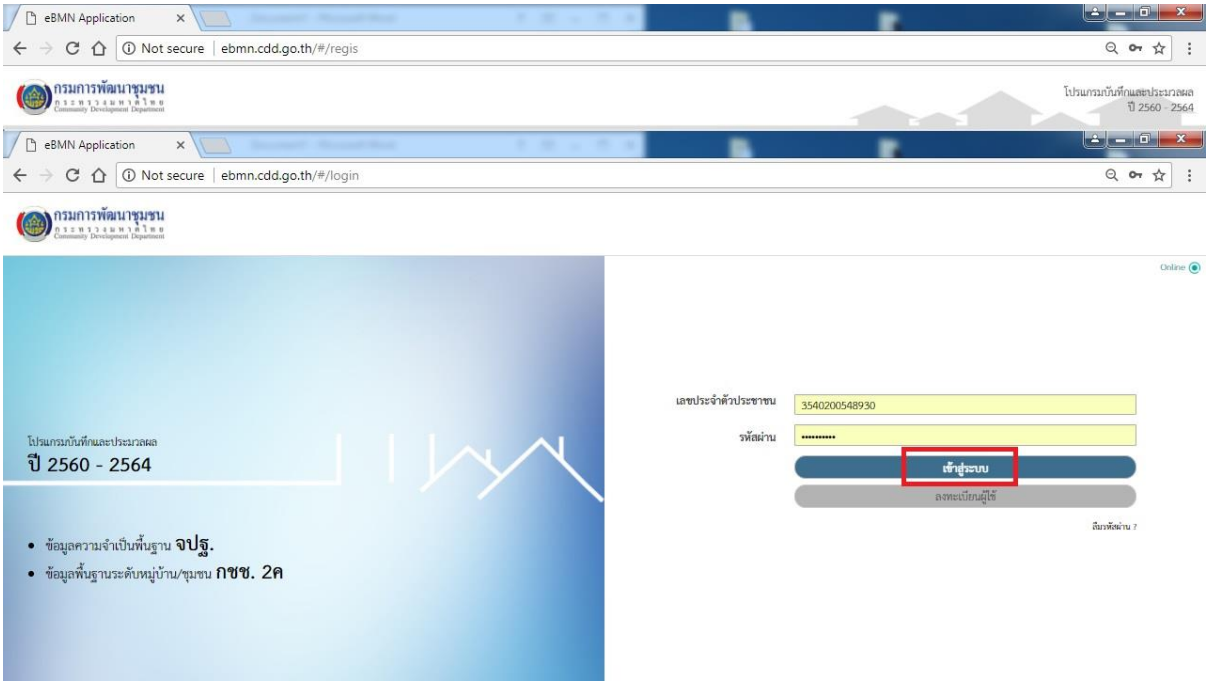
5. กรอกข้อมูลรายละเอียดส่วนตัว ส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 เพื่อตั้งรหัสผ่าน จากนั้นกด “ลงทะเบียนผู้ใช้”

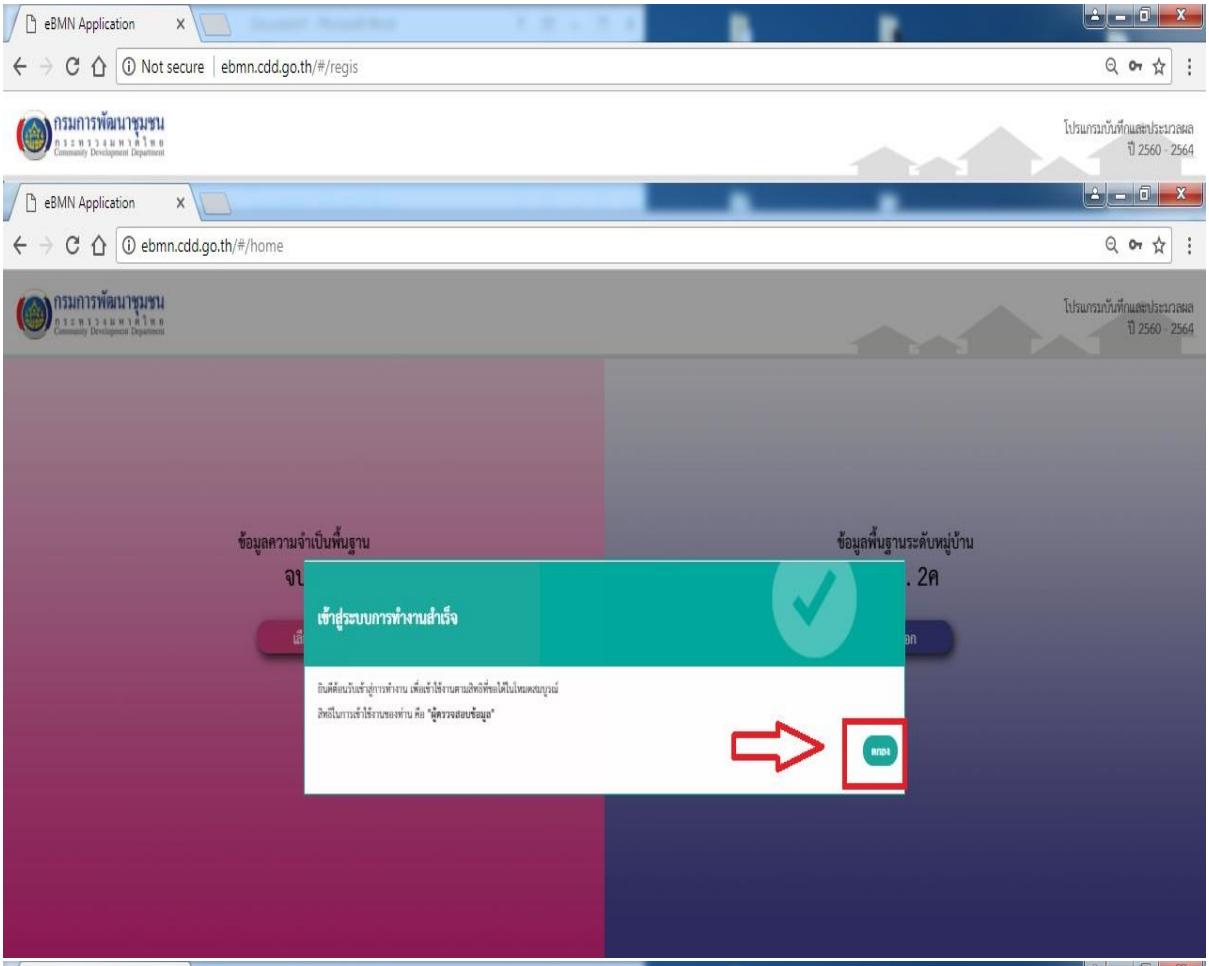

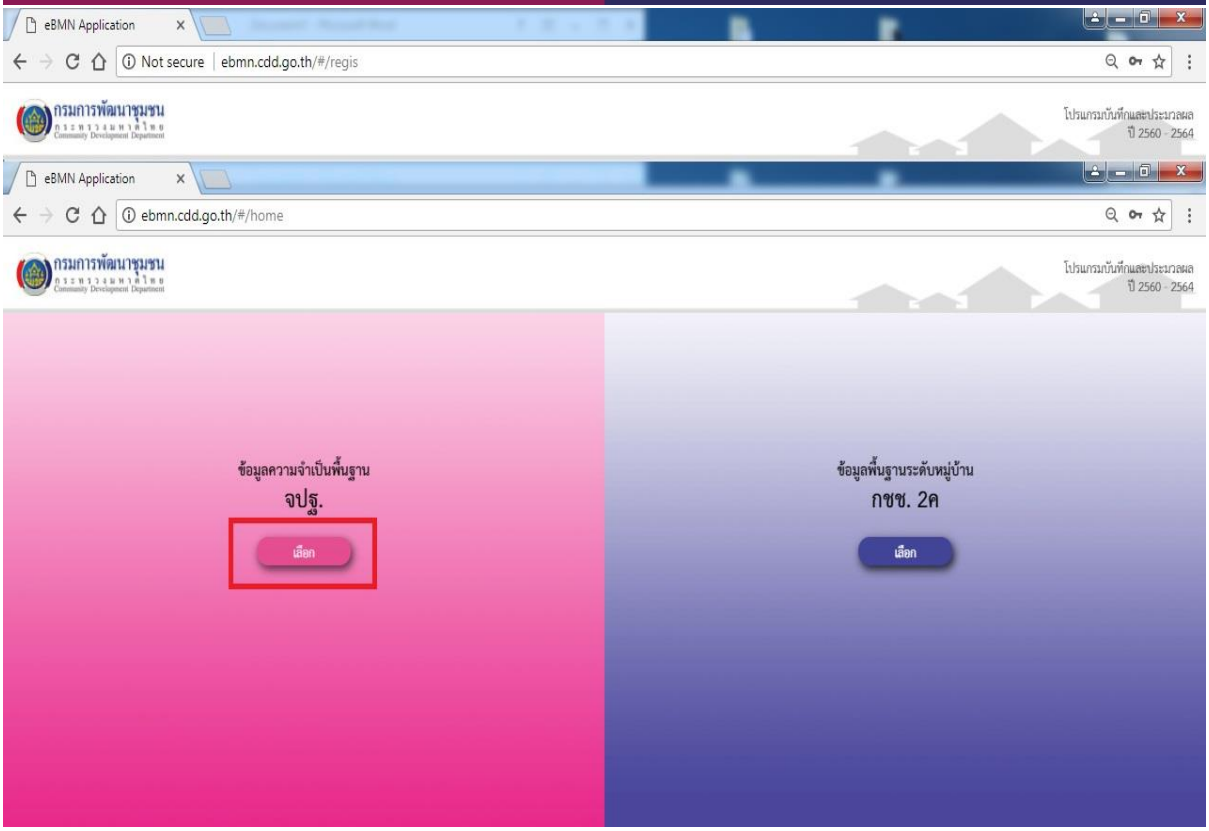

6. **หากท่านสมัครแล้ว กรุณาแจ้งชื่อผู้สมัครให้สำนักงานพัฒนาชุมชนทราบ เพื่อที่จะให้กรมฯ อนุมัติสิทธิ์การเข้าถึงข้อมูล หรือประสานกลุ่มงานสารสนเทศการพัฒนาชุมชน สพจ.แพร่ 054-511243**

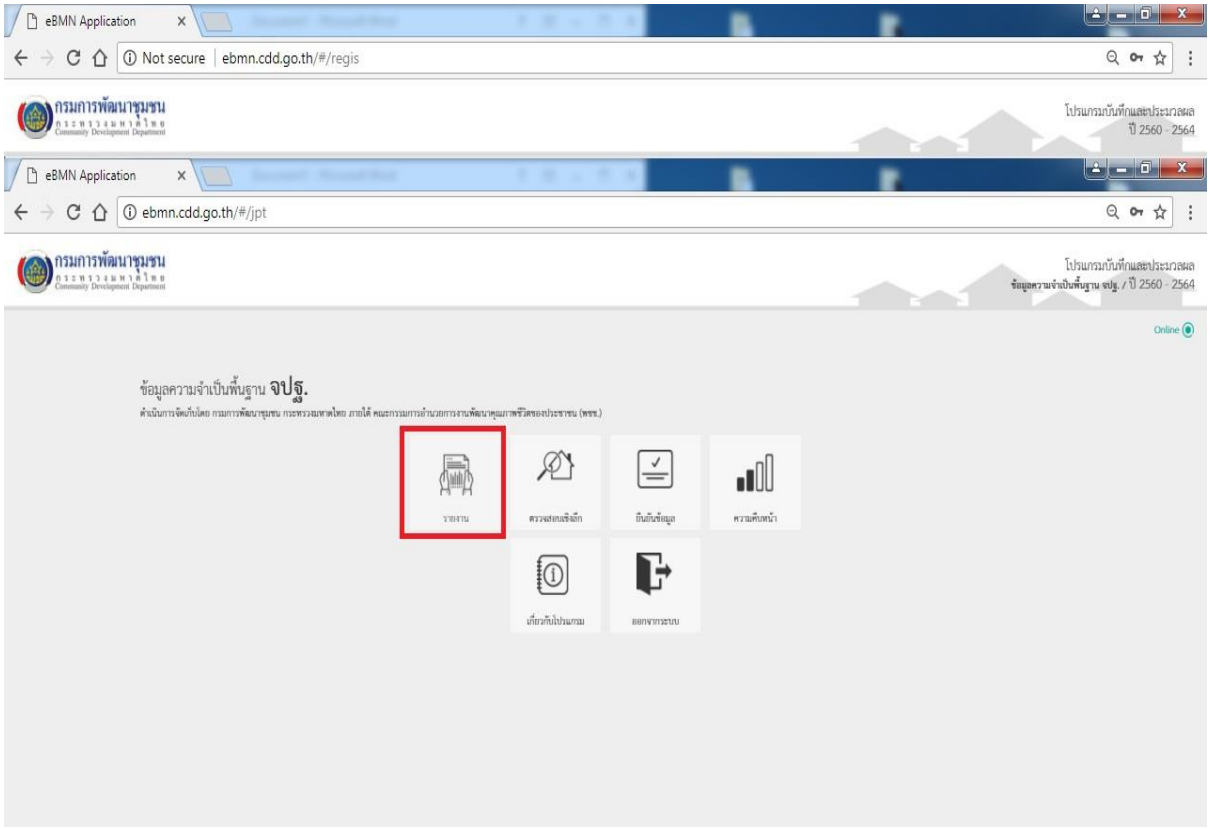
7. หากยืนยันสิทธิ์แล้ว สามารถทำตามขั้นตอนได้ ดังนี้ (ใส่เลขบัตรและรหัสผ่าน จากนั้นเข้าสู่ระบบ)

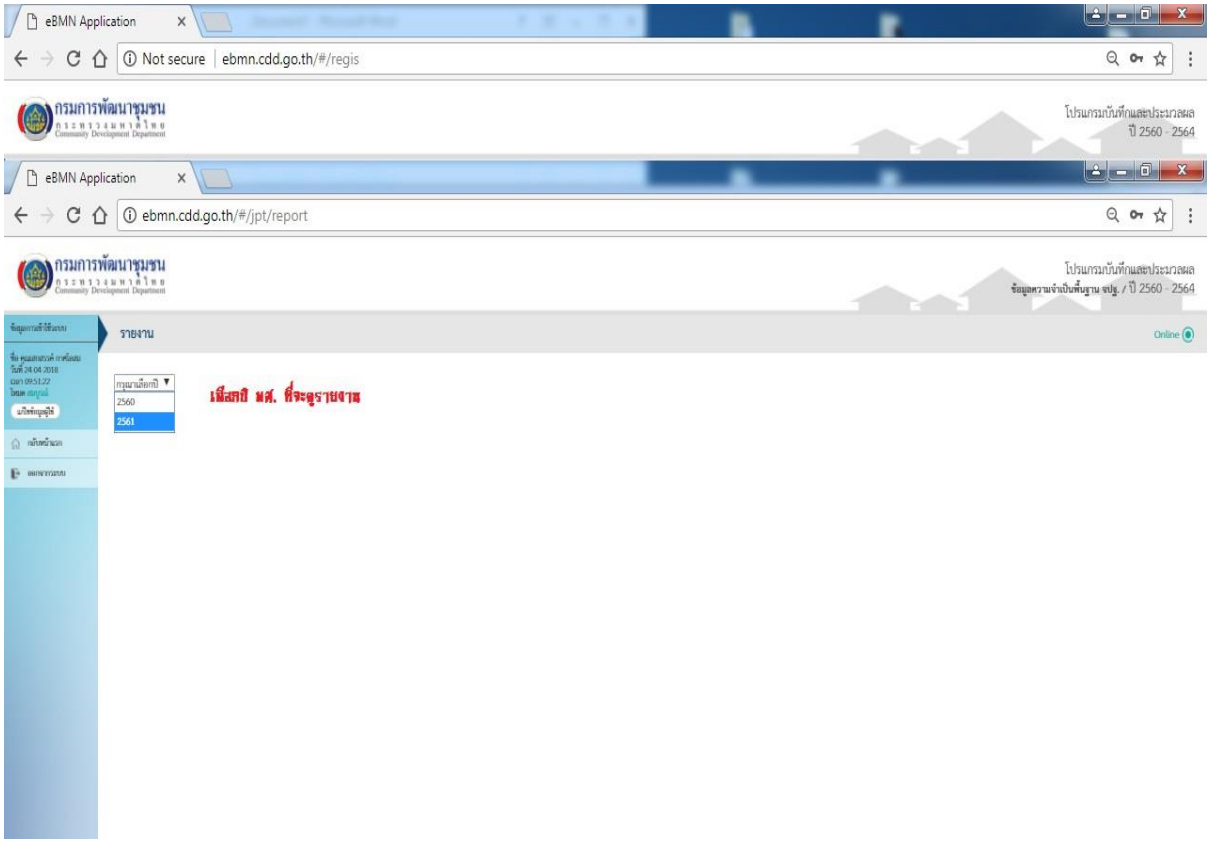

eBMN Application
Not secure
ebmn.cdd.go.th/#/regis
กรมการพัฒนาชุมชน
โปรแกรมบันทึกและประมวลผล
ปี 2560 - 2564
eBMN Application
ebmn.cdd.go.th/#/home
กรมการพัฒนาชุมชน
โปรแกรมบันทึกและประมวลผล
ปี 2560 - 2564
ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน
ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน
เข้าสู่ระบบการทำงานสำเร็จ
ตกลง

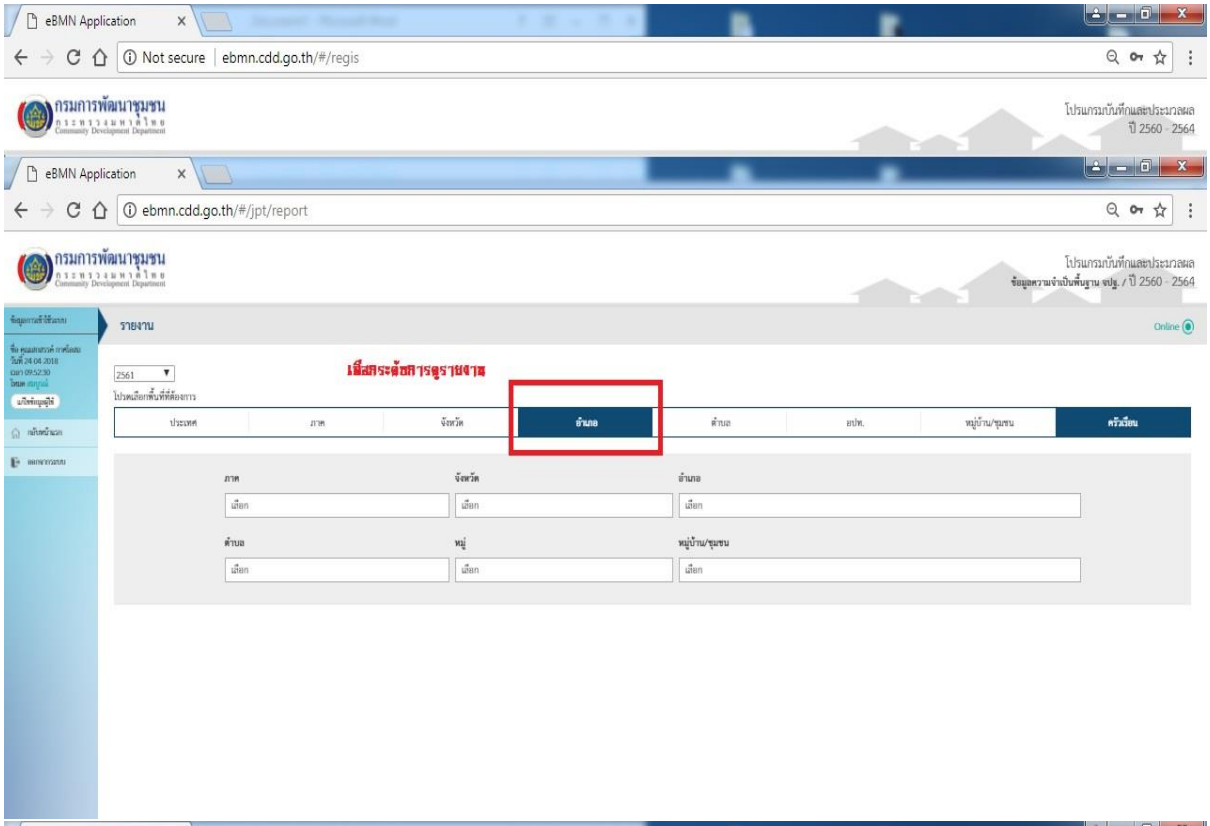

eBMN Application
Not secure
ebmn.cdd.go.th/#/regis
กรมการพัฒนาชุมชน
โปรแกรมบันทึกและประมวลผล
ปี 2560 - 2564
eBMN Application
ebmn.cdd.go.th/#/home
กรมการพัฒนาชุมชน
โปรแกรมบันทึกและประมวลผล
ปี 2560 - 2564
ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน
จปฐ.
เลือก
ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน
กชช. 2ค
เลือก

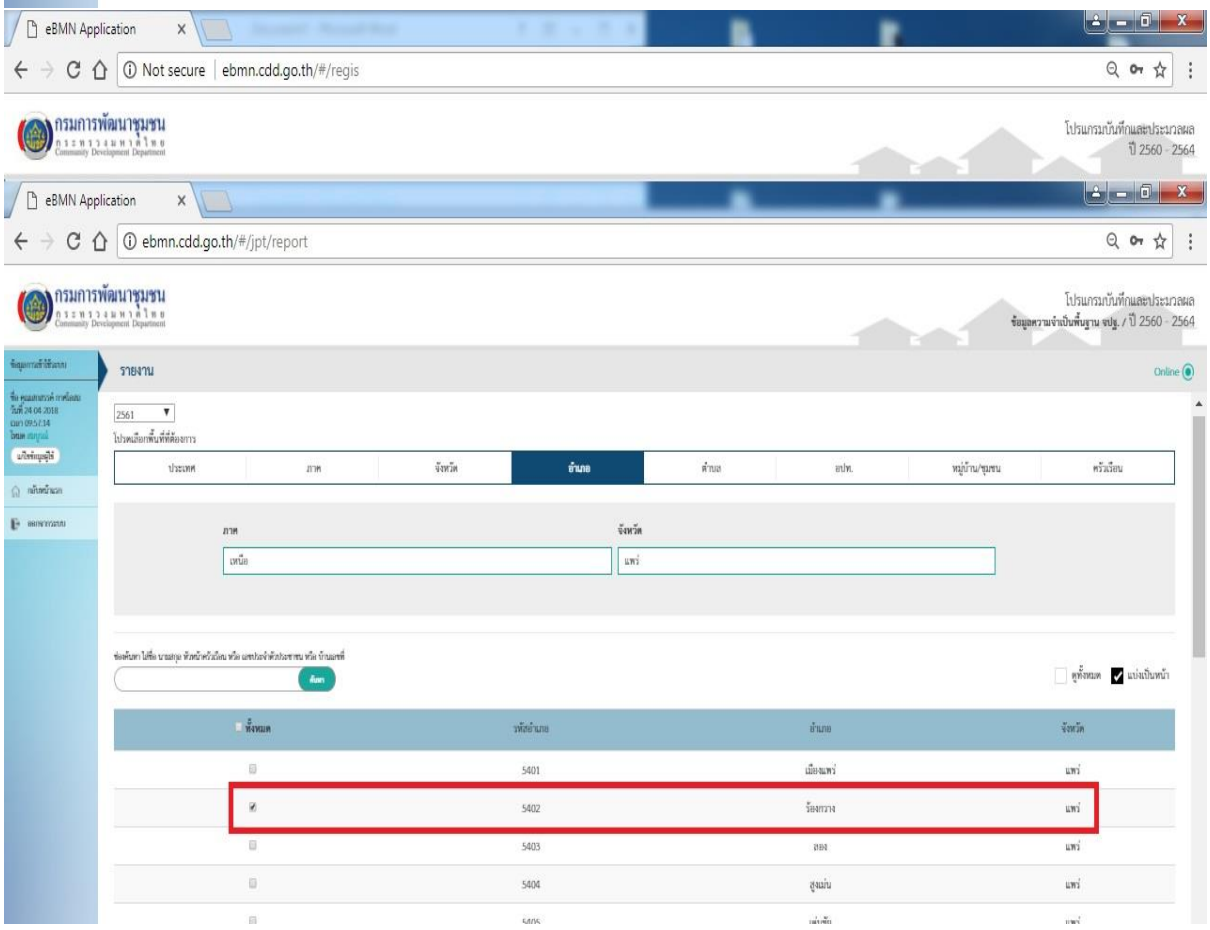
8. เลือกเมนู รายงาน และเลือกปี พ.ศ. ที่จะดูรายงาน

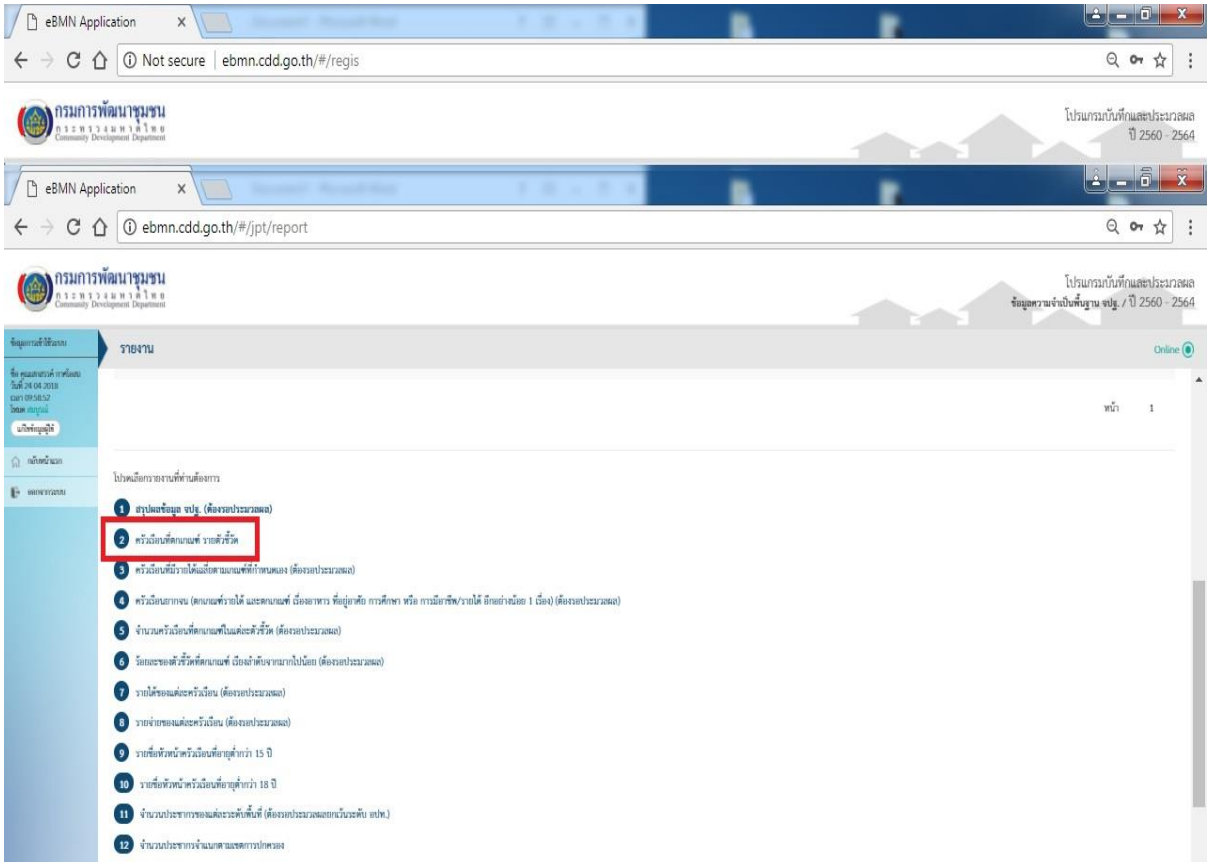

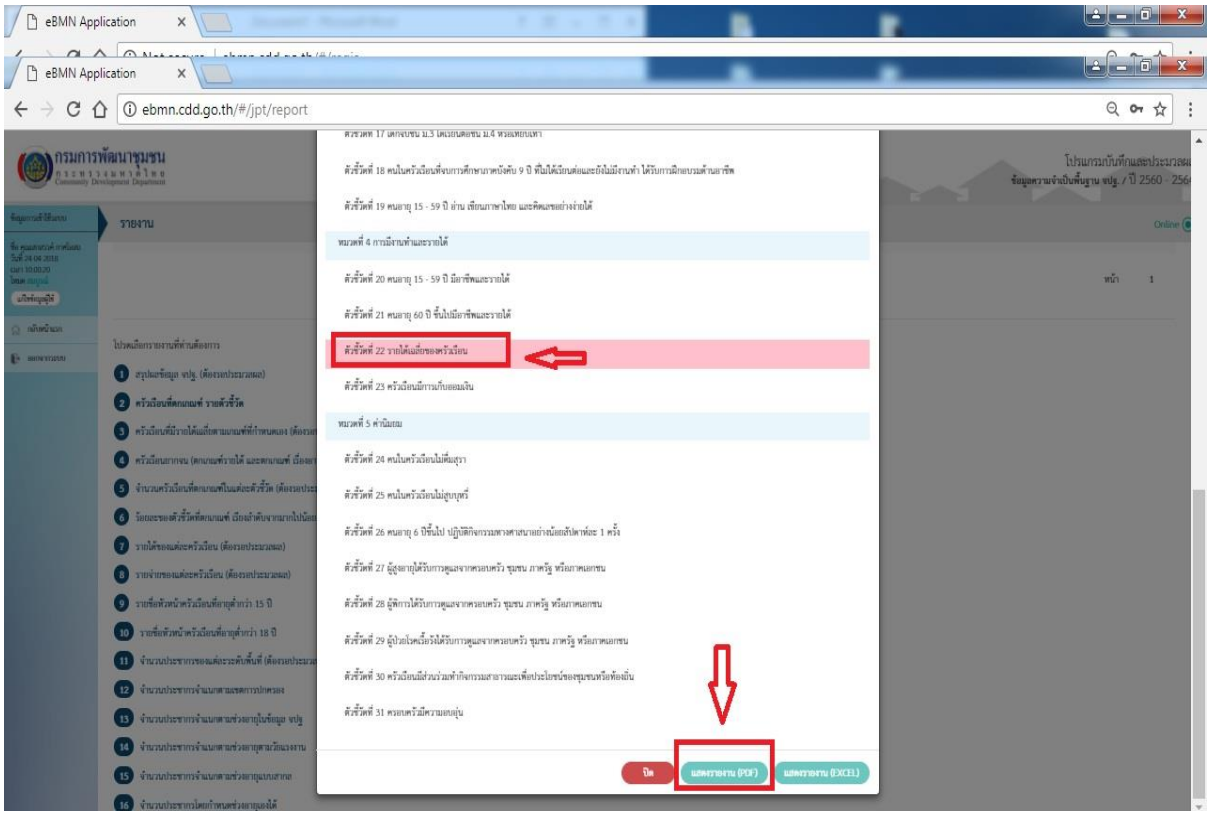
9. เลือกระดับการดูรายงาน ตัวอย่างเช่น เลือกระดับอำเภอ ให้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

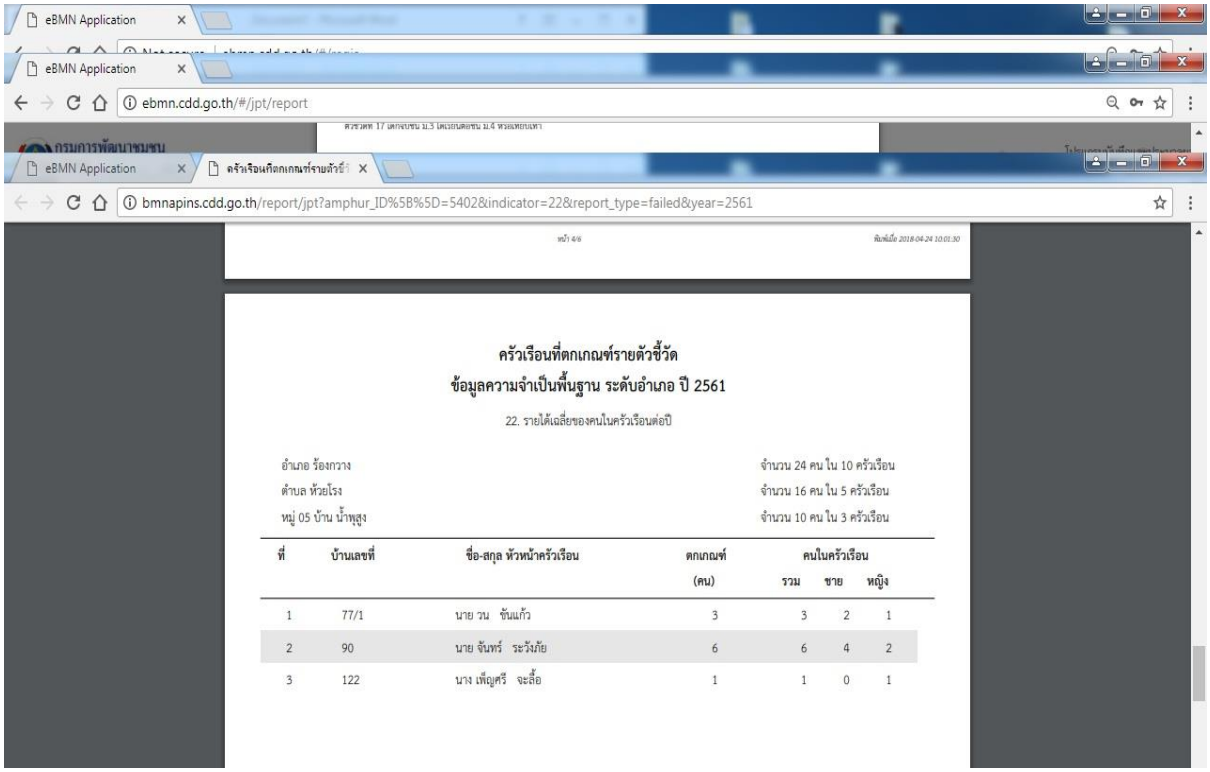

10. จากนั้นเลื่อนลงมาเพื่อเลือกดูรายงาน

11. รายงานสามารถแสดงออกมาเป็นไฟล์ PDF หรือ Excel ก็ได้

ครัวเรือนที่ตกเกณฑ์รายตัวชี้วัด
ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับอำเภอ ปี 2561

22. รายได้เฉลี่ยของคนในครัวเรือนต่อปี

อำเภอ ร้องกวาง — จำนวน 24 คน ใน 10 ครัวเรือน
ตำบล ห้วยโรง — จำนวน 16 คน ใน 5 ครัวเรือน
หมู่ 05 บ้าน น้ำพุสูง — จำนวน 10 คน ใน 3 ครัวเรือน

ที่	บ้านเลขที่	ชื่อ-สกุล หัวหน้าครัวเรือน	ตกเกณฑ์ (คน)	คนในครัวเรือน รวม	ชาย	หญิง
1	77/1	นาย วน ขันแก้ว	3	3	2	1
2	90	นาย จันทร์ ระวังภัย	6	6	4	2
3	122	นาง เพ็ญศรี จะลื้อ	1	1	0	1